24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

† Τῇ ΚΔ' Σεπτεμβρίου ἀνάμνησης ποιούμεθα τῆς θαυμαστῆς ἐν Μυρτιδίοις τῶν Κυθήρων εὑρέσεως τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Εἰκόνος τῆς Παναγίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἦχος ᾱ Δι

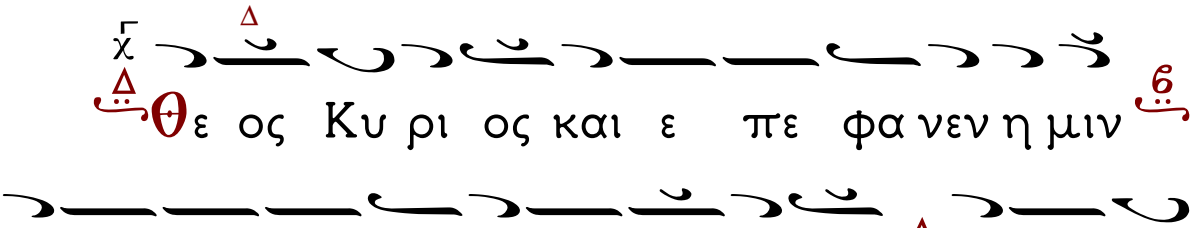

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

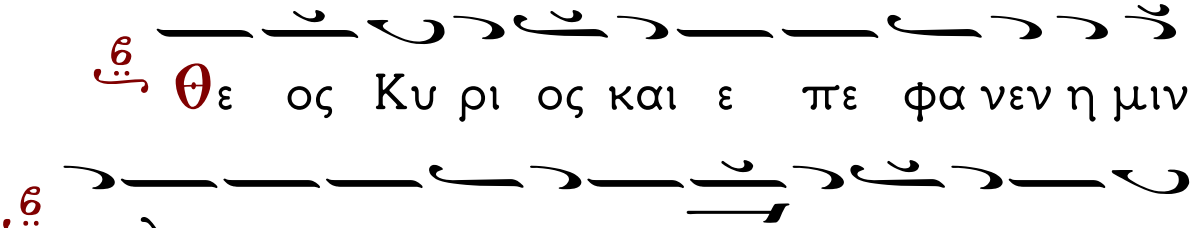

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

Ἀπολυτίκιον.

Ταχύ προκατάλαβε.

Ἦχος δ΄ Δι

Ἀ λα οι νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει ρας πι

στως και α σω μεν α σμα σι τη Θε ο μη

το ρι εν πο θω κραυ γα ζον τες χαι ρε η

προ στα σι α παν των των δε ε ο με νων

χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των Σε πο θω

χαι ρε η τω πα ρα λυ τω τη ν ι α σιν

βρα βε ευ σα σα (γ΄)

Κατάληξις.

βε ευ σα σα α α

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς Πρώτης Σπχολογίας.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀνατέταλκεν ἰδού, σήμερον ἔαρ νοητόν, ἐν εὐσήμῳ ἑορτῇ τῆς Θεοτόκου καὶ τερπνῶς, εὐωδιάζει τὴν Νῆσον τῶν Κυθηραίων· χάριν ἐφαπλοῖ, τὴν Οὐράνιον, πᾶσι τοῖς φαιδρῶς ἑορτάζουσι, καὶ τὴν Αὐτῆς Εἰκόνα προσκυνοῦσι, τὴν σεβασμίαν καὶ μέλπουσι· Παρθένε χαῖρε, τῶν Κυθηραίων, δόξα τεῖχος καὶ σκέπη.

Δόξα... Ὅμοιον.

Κολυμβήθρα Σιλωάμ, τοῖς Κυθηραίοις ἀληθῶς, ἀνεδείχθη καὶ πηγὴ, τῶν ἰαμάτων ὁ Ναός, τῆς Παναγίας ΠαρΘένου ἐν Μυρτιδίοις, λύσιν γὰρ ἐκεῖ, ὁ παράλυτος, νόσου τῶν δεσμῶν ἐκομίσατο, καὶ σὺν αὐτῷ σκιρτῶσιν αἱ χορεῖαι, τῶν ἰαθέντων καὶ μέλπουσι· Παρθένε χαῖρε, τῶν ἰαμάτων, κρῆνη ὄντως πλουσία.

Καὶ νῦν... Ὅμοιον.

Ἐξ εὐνοίας Σου πολλῆς, τῷ Κυθηραίων εὐσεβεῖ, ἀπεκάλυψας λαῷ τὴν Σὴν Εἰκόνα θαυμαστῶς, στεφανουμένην τοῖς ἄνθεσι τῆς μυρσίνης, κρήνην δαψιλῆ τῶν ἰάσεων, χάριτος πηγήν, ὡς ἀκένωτον· εὐχαριστοῦντες ὅθεν Σοι τὸν ὕμνον χαρμονικῶς ἀναμέλπομεν· Παρθένε χαῖρε, τῶν Κυθηραίων, θεῖον ἄφθιτον κλέος.

Τῆς Δευτέρας Σπχολογίας.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον ἅπασα, Νῆσος ἀγάλλεται, τῇ πανηγύρει Σου, Θεοχαρίτωτε, καὶ ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, βοᾶ Σοι εὐφραινομένη· Χαῖρε ἡ ἀπόπληκτον, θαυμαστῶς θεραπεύσασα, Χαῖρε ἡ τοῖς κάμνουσι, δωρουμένη τὴν ἴασιν· Κυθήρων χαῖρε δόξα καὶ κλέος, χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα... Ὅμοιον.

Νῦν προφητόφθεγκτος, ῥῆσις πεπλήρωται, ἀντὶ κονίζης γάρ, ἀνέβη εὔοσμος, μυρσίνη δεῖγμα θεϊκῆς, εὐνοίας Κυθήρων Νήσῳ· αὕτη εὐσεβείᾳ γάρ, κοσμουμένη ἠξίωται, ὄλβον ὡς Οὐράνιον, τὴν Εἰκόνα Σου δέξασθαι, Παρθένε καὶ συμφώνως βοᾶ Σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Καὶ νῦν... Ὅμοιον.

Ἐπισκιάσει Σου, ἡ πρώην ἄσημος, νησὶς δεδόξασται, Ἄχραντε Δέσποινα, τῶν Κυθηραίων ταύτῃ γάρ, παρέσχες τὴν Σὴν Εἰκόνα· θεῖον ὡς θησαύρισμα, καὶ πηγὴν ἁγιάσματος, ὅθεν Ἀειπάρθενε, συγκαλεῖ, Κτίσιν ἅπασαν, συμφώνως Σοι τὸν ὕμνον βοῆσαι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΥΕΛΕΟΝ.

Ἦχος πλ δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Παραλύτῳ τὴν ρῶσιν, Μῆτερ Θεοῦ, θαυμαστῶς ἐδωρησω, καὶ τῶν δεσμῶν, αὐτὸν ἠλευθέρωσας, Μυρτιδίων ἐν Οἴκῳ Σου· καὶ τὸν ἀποπληξίᾳ νοσήσαντα ἔσωσας, ἐπικαμφθεῖσα θρήνοις, λαοῦ καὶ δεήσεσι· πλείστοις ἀσθενοῦσι, τὴν ὑγείαν παρέσχες, καὶ πάντας ἐξήγαγες, δυσχερῶν περιστάσεων, Κυθηραίους βοῶντάς Σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς προσκυνοῦσι, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα Σου.

Δόξα... Ὅμοιον.

Πειρατῶν ἀπεκρούσω, τὰς προσβολάς. Ἀνομβρίας τε ἔλυσας τὸν αὐχμόν, καὶ θαύματι Φρούριον, τῶν Κυθῆρων διέσωσας, τῆς κεραυνῶν μανίας, λιμοὺς ἀπεσόβησας, ἐπιδρομῆς τε Τούρκων, τὴν Νῆσον ἐφύλαξας, νόσων λοιμικῶν τε. Παραδόξως ἐρύσω, δι' ὃ χαριστήρια, Σοὶ κροτοῦμεν ἐφύμνια, ἐκ βαθέων βοῶντές Σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς προσκυνοῦσι, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα Σου.

Καὶ νῦν... Ὅμοιον.

Τὴν ἁγίαν Σου κλῆσιν Μῆτερ Θεοῦ εὐσεβεῖς Κυθηραῖοι πανευλαβῶς, ἐν χείλεσιν ἔχομεν, καὶ φωνοῦντες Σε πάντοτε, δυσχερειῶν τοῦ βίου, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀσθενειῶν ποικίλων, καὶ νόσων λυτρούμεθα· Σὲ γάρ προστασίαν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Παρθένε γινώσκομεν, καὶ ταχεῖαν ἀντίληψιν, καὶ συμφώνως βοῶμέν Σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς προσκυνοῦσι, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα Σου.

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λτος

χ λ Θκ νε ο τη το ος μου πολ λα α

πο λε μει με πα θη λ αλλ αυ τος αν τι λα

βου και σω σον Σω τηρ μου λ Δίς λ

λ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

πο του Κυ ρι ου λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε

σε σθε α πε ξη ραμ με νοι λ Δίς

χ λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι λ

λ Δ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω

ου ου ται λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

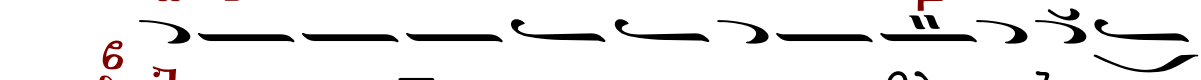

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

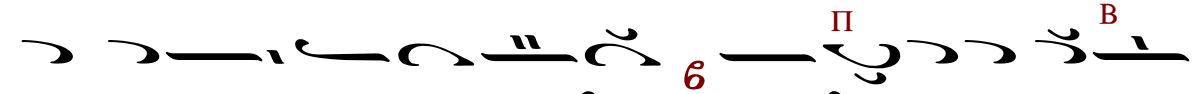

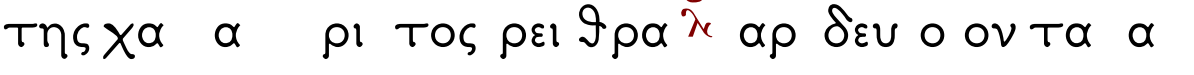

(Δίς)

Στὶχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Τὸ τρίτον.

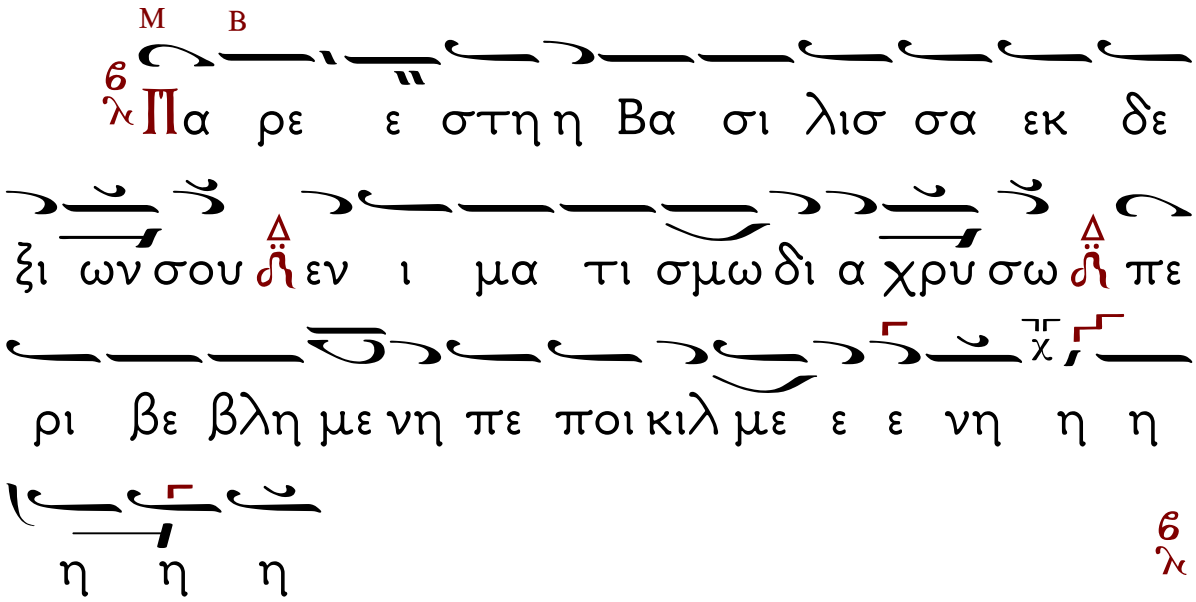

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον. Ἀι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Ϟαι τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: Ϡο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

Ἦχος ᾱ Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει ν' των ε

μω ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει ν' των ε

μω ων εγ κλη μα των

Ἦχος λ΄ Πα

Θ λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και

κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε

ξα λει ψον το α νο ο μη μα α α α μου

Θη με ρον η Οι κου με ε ε νη πα α

α α σα ταις της Θε ο το ο ο κου ου α α αυ

γα α α α ζε ε τε ε α κτι ι ι ι σι

και των Κυ θη ραι αι ω ω ων η Νη η η η

σος τοις αν θε ε σι ω ρα ι ζο ε με ε ε

ε νη η μυρ σι ι ι νης α α να με ε ε

ελ πει Παρ θε ε ε ε νε Α α γνη Ορ θο

δο ο ξων το καυ χη η η μα μη δι α λει ει ει

πης πρε σβε ε ευ ει ειν υ περ η μω

ων προς τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο

ο ο ο ο ο ο ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

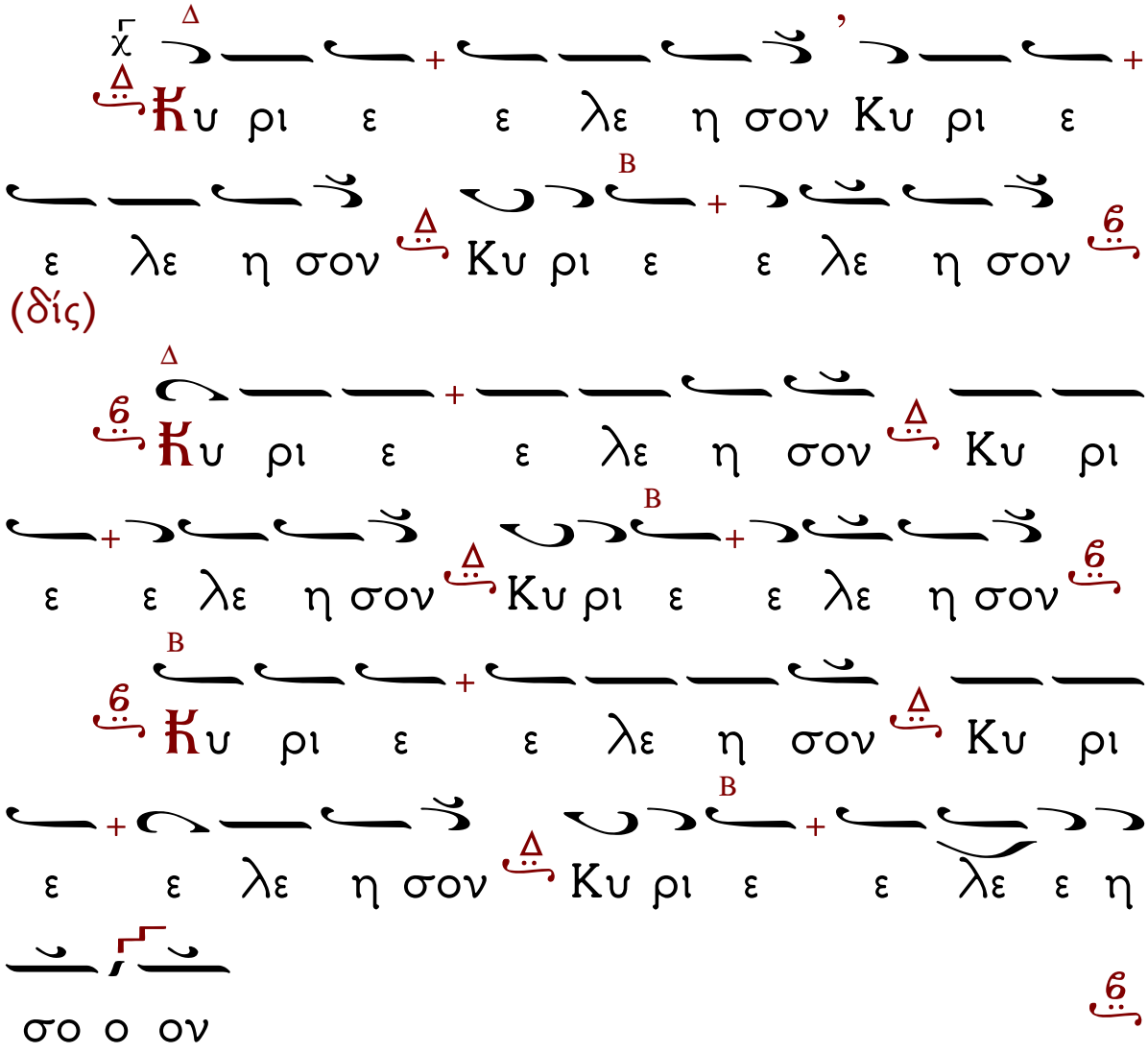

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ
Ὠδή α'
Ἦχος Δ Πα

Πε ποι κιλ με νη τη θει α δο ο ξη

η ι ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε

μνη μη σου παν τας συ νη γα γε το προς ευ

φρο συ νην τους πι στους ε ξαρ χου σης Μα ρι αμ

με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον

τας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α

σται (Δίς)

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Καλ λι ε πει ας πα ρα σχου λο ο γον

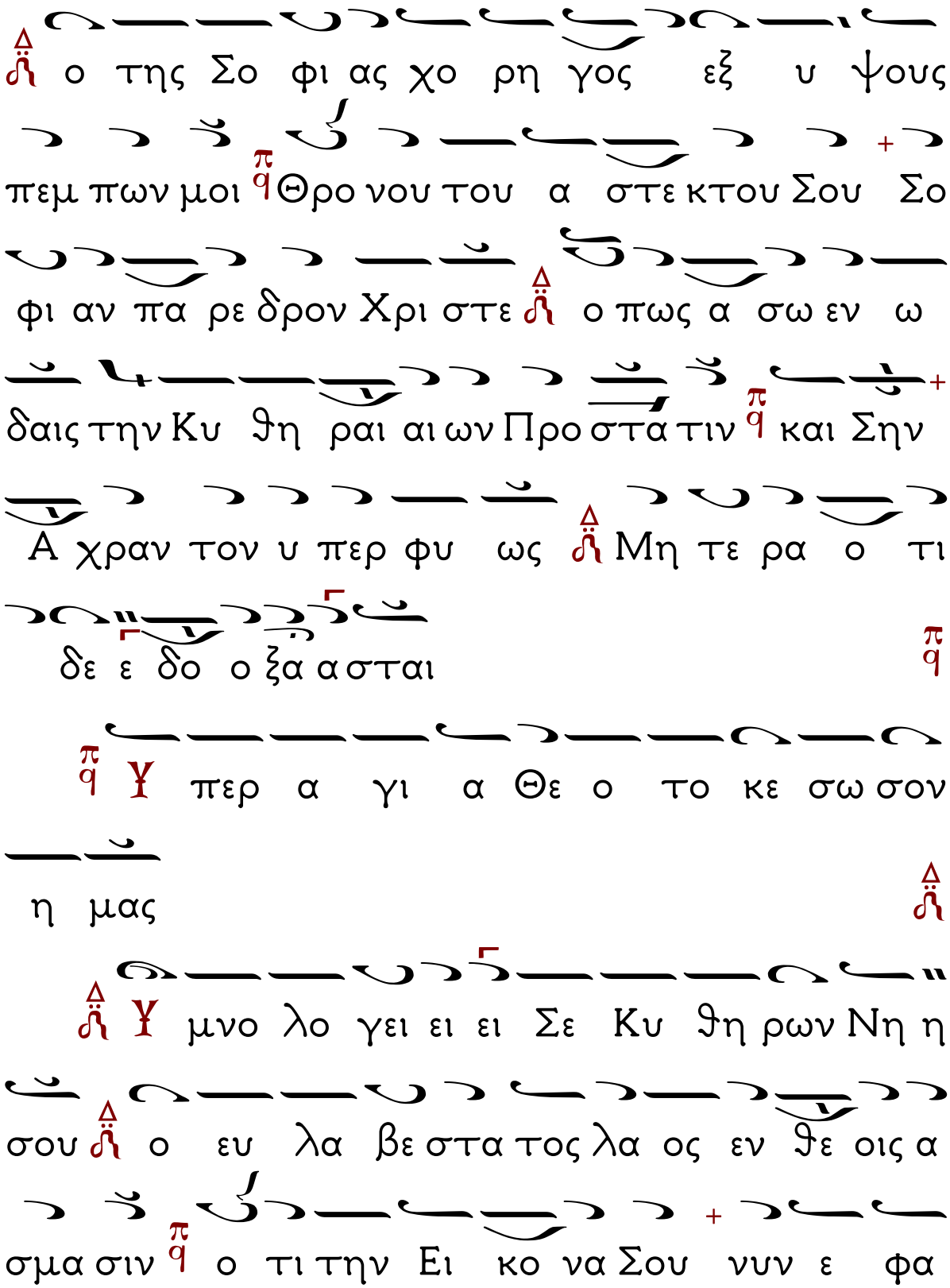
ο της Σο φι ας χο ρη γος εξ υ ψους
πεμ πων μοι Θρο νου του α στε κτου Σου Σο
φι αν πα ρε δρον Χρι στε ο πως α σω εν ω
δαις την Κυ θη ραι αι ων Προ στα τιν και Σην
Α χραν τον υ περ φυ ως Μη τε ρα ο τι
δε ε δο ο ξα α σται
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Υ μνο λο γει ει ει Σε Κυ θη ρων Νη η
σου ο ευ λα βε στα τος λα ος εν θε οις α
σμα σιν ο τι την Ει κο να Σου νυν ε φα

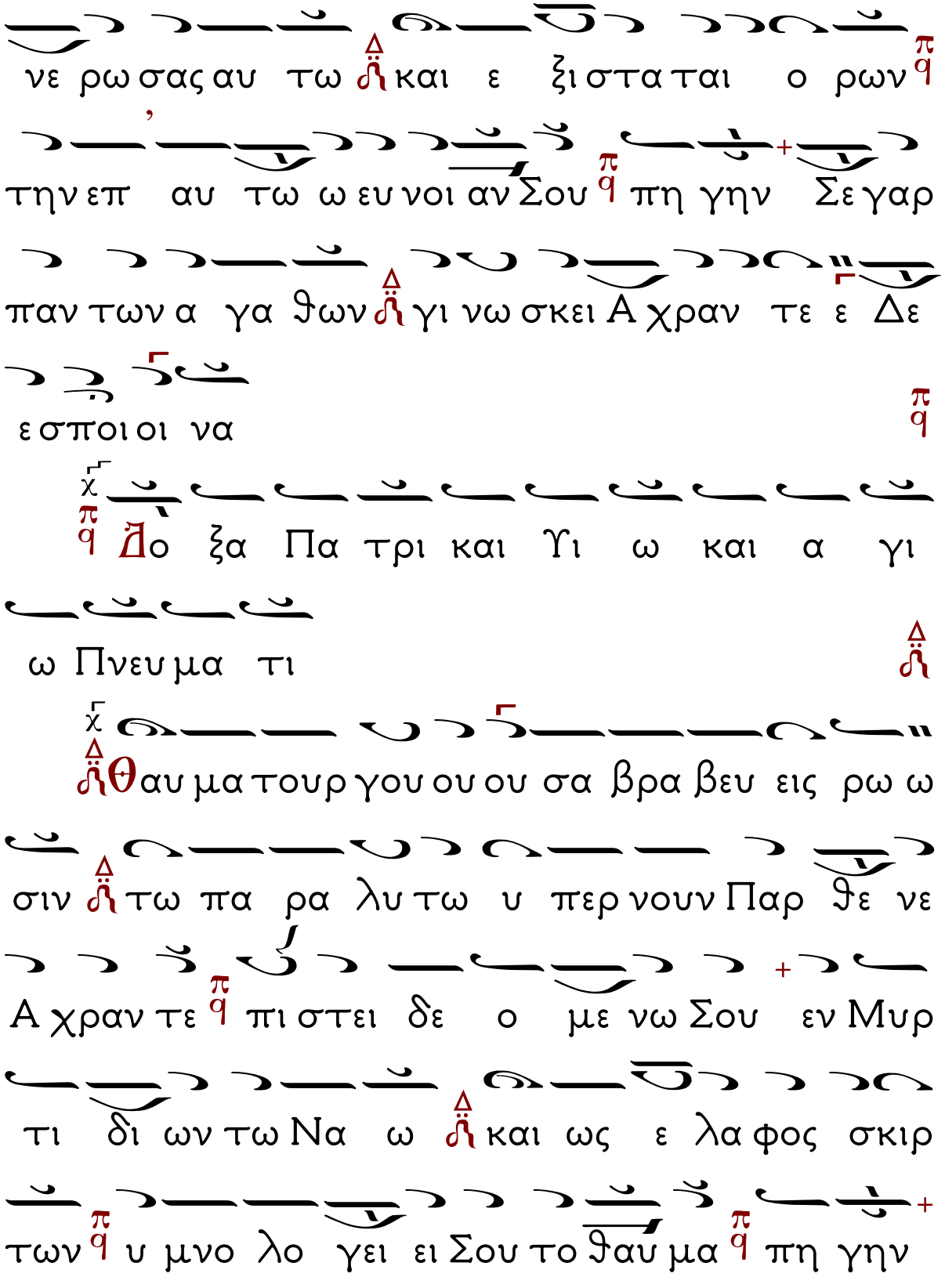
νε ρω σας αυ τω και ε ξι στα ται ο ρων
την επ αυ τω ω ευ νοι αν Σου πη γην Σε γαρ
παν των α γα θων γι νω σκει Α χραν τε ε Δε
εσποι οι να
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι
ω Πνευ μα τι
Θαυ μα τουρ γου ου ου σα βρα βευ εις ρω ω
σιν τω πα ρα λυ τω υ περ νουν Παρ θε νε
Α χραν τε πι στει δε ο με νω Σου εν Μυρ
τι δι ων τω Να ω και ως ε λα φος σκιρ
των υ μνο λο γει ει Σου το θαυ μα πη γην

α φθο νον των δω ρε ων κη ρυτ των και

με γα α λυ υ νω ων Σε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ημ φι ε σμε ε ε νη την θει αν δο ο

ξαν των Κυ θη ραι ων η νη σις η πρω ην α

δο ξος ω φθη της Ει κο νος Σου τη φα νε

ρω σει θαυ μα στως και κιν δυ νων δι α Σου

και πει ρα σμω ων εκ λυ τρου ται δι ο υ

μνον Σοι α να βο α εν δο ξως ο τι δε ε

δο ο ξα α σται

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμὸς.
Ἦχος α΄

π ϥ δη μι ουρ γι κη και συ νε κτι κη
των α παν των Θε ου σο φι α και δυ να μις
π ϥ α κλι νη α κρα δαν τον την εκ κλη σι αν
στη ρι ξον Χρι στε μο νος γαρ ει α γι ος
ο εν α γι οις α να παυ ο ο με ε
(δίς)
νος π ϥ

π ϥ Ϣ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Ρω σθεις υ περ φυ ως ο α πο πλη ξι
α νο ση η σας λα ου παν δη μοις δε η σε

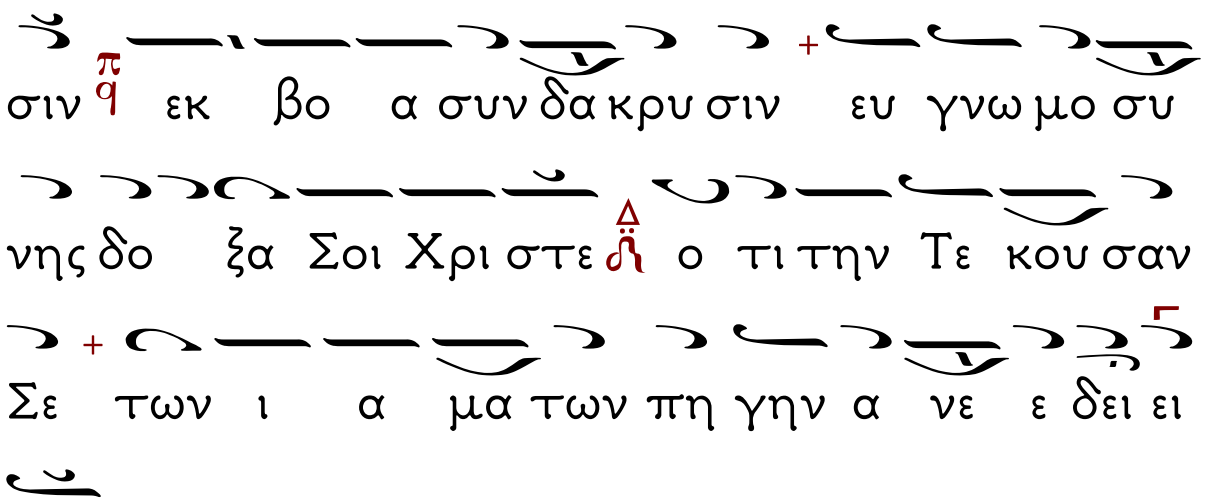
σιν εκ βο α συν δα κρυ σιν ευ γνω μο συ
νης δο ξα Σοι Χρι στε ο τι την Τε κου σαν
Σε των ι α μα των πη γην α νε ε δει ει
ξας
περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
νασ σου σα της Γης και των Ου ρα νων
εν ψι ι στοις τη Ση προ νοι οι α ηυ
δο κη σας Κυ ϑη ραι ων Δε σποι να ε πι σκι
α σαι Νη σον τα πει νην ο ϑεν Σε γε ραι ρου
σα υ μνο λο γει Σου την συγ κα τα α βα α

σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

ω Πνευ μα τι

Ι α σαι θαυ μα στως της πα ρα φρο

συ νης ι κε ε την την Σην αι τουν τα βο

η θει αν Σε γαρ ει δεν Α χραν τε υ περ

φυ ως κατ ο ναρ εν νυ κτι σω φρων ο θεν

γε γο νεν εγ κω μι α ζων την ευ σπλαγ χνι

ι α αν σου

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

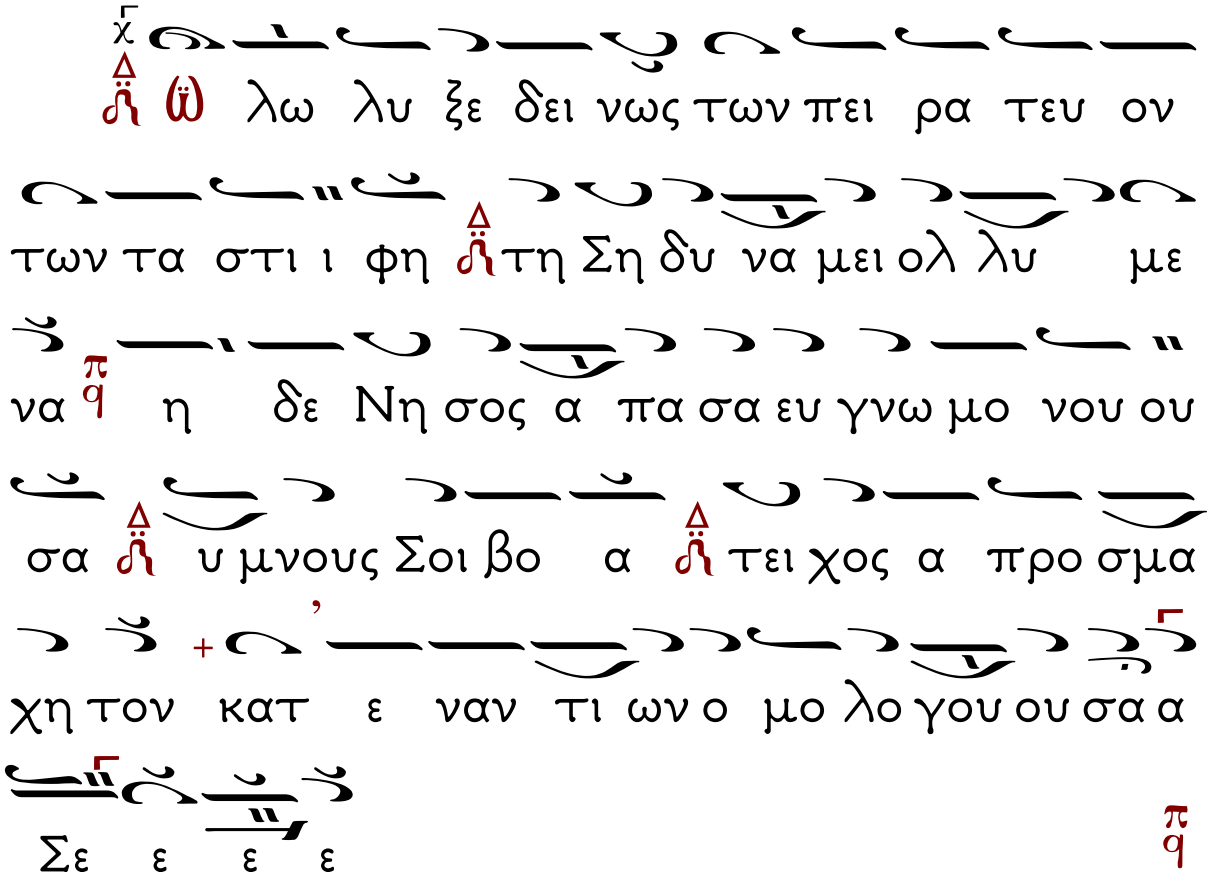
χ
Δ
ѯ ѡ λω λυ ξε δει νως των πει ρα τευ ον
των τα στι ι φη Δ τη Ση δυ να μει ολ λυ με
να π/q η δε Νη σος α πα σα ευ γνω μο νου ου
σα Δ υ μνους Σοι βο α Δ τει χος α προ σμα
χη τον κατ ε ναν τι ων ο μο λο γου ου σα α
Σε ε ε ε
π/q

Ἡ Ὑπακοὴ. Ἦχος λ̈ π̈ ϙ Κε̣

Μα κα ρι ζο μεν σε πα σαι αι γε νε
αι ν΄ Κυ θη ραι αι ων Παρ θε νε τη ν Ση ν γαρ
χα ρι το βρυ τον Ει κο ο να η μιν ν΄ φα
νε ρω ω σαι ηυ δο κη σας Μα κα ρι οι ε
σμεν κρα ται αν προ στα σι αν Σε ε χον τες
η με ρας γαρ και νυ κτος πρε σβευ εις υ περ
η μων ν΄ και χα ρι τω ων Σου η μας πα αν τας
πλη ροις ν΄ ω σπερ Μη η τη ρ φι λο στο ρ γος
δι ο α νυ μνουν τες βο ω μεν σοι χαι ρε Κε
χα ρι τω με ε νη ο Κυ υ ρι ος με τα σου
ου ου ου

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς λαμπρὸν διάδημα, καὶ θεοδώρητον στέφος, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα Σου, τῶν Κυθηραίων ἡ Νῆσος, κέκτηται τὴν ἐν μυρσίναις φανερωθεῖσαν Δέσποινα Θεοχαρίτωτε καί συμφώνως, Σοὶ τὸν ὕμνον ἀναμέλπει· Παρθένε χαῖρε πάντων ἡμῶν ἡ χαρά.

Ο ΟΙΚΟΣ.

Πειρωμένῳ μοι νῦν διηγήσασθαι
Τὰ κλεινά Σου Παρθένε τεράστια,
Οὐρανόθεν σοφίαν κατάπεμψον
Ἡ ἀσόφους ἐνθέως σοφίζουσα
Καὶ πηγὴ τῆς σοφίας ὑπάρχουσα,
Καὶ σαφῶς ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος
Χάριν λόγου παράσχου μοι Δέσποινα,
Ὅπως ἄσω ἐν ὕμνοις γηθόμενος
Τῆς σεπτῆς Σου Εἰκόνος τὴν εὕρεσιν,
Ἥν εὐνοίας ὡς δεῖγμα δεδώρησαι
Κυθηραίων τῇ Νήσῳ Θεόνυμφε.
Καὶ παράσχου ἐξ ὕψους μοι δύναμιν
Παραλύτου ὑμνεῖν τὴν ἀνόρθωσιν,
Ἀποπλήκτου τὴν ἄρρητον ἴασιν,
Ναυτικῶν ἐν κινδύνοις διάσωσιν,

Κεραυνῶν καὶ πυρὸς τὴν κατάσβεσιν,
Λοιμικῶν νοσημάτων ἀπέλασιν,
Πειρατῶν προσβολῶν τὴν ἀπόκρουσιν,
Ἀνομβρίας αὐχμοῦ τὴν κατάπαυσιν,
Ἀνιάτως νοσούντων τὴν ἴασιν.
Καὶ τὸ πλῆθος ἑτέρων θαυμάτων Σου,
Δι' ὧν σκέπη, Προστάτις καὶ Πρόμαχος,
Πολιοῦχος στερρὰ καὶ Προπύργιον,
Εὐεργέτις καὶ Μήτηρ φιλόστοργος
Κυθηραίων Λαοῦ ἀναδέδειξαι.
Ὅθεν πίστει καὶ πόθῳ τὴν ἄπειρον
Ἀνυμνῶν πρὸς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν Σου,
Ἐν ψυχῆς κατανύξει κραυγάζω Σοι.
Παρθένε χαῖρε, πάντων ἡμῶν ἡ χαρά.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς θαυμαστῆς ἐν Μυρτιδίοις τῶν Κυθήρων εὑρέσεως τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Εἰκόνος τῆς Παναγίας, Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, Ἔνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐξ οὗ καὶ Μυρτιδιωτίσσης, τῆς ὑπερφυοῦς ἰάσεως τοῦ Παραλύτου καὶ πάντων τῶν ἀπείρων θαυμάτων, ἅτινα δι' αὐτῆς πᾶσι τοῖς Κυθηραίοις καὶ

λοιποῖς μετὰ πίστεως ἐπικαλεσαμένοις τὴν χάριν Αὐτῆς κατὰ καιροὺς ἐτελέσθησαν.

Στίχοι.

Πόθῳ καὶ χαρᾷ ὁ λαὸς Κυθηραίων
Τὴν τῆς Νήσου ἄγρυπνον ὑμνεῖ Προστάτιν.
Πηγὴν θαυμάτων εἰκάδι ἀοίδῳ ἀμφὶ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Στίχοι.

Αὐτὸς σε σώζει Θέκλα ῥήξας τὴν πέτραν,
Οὗ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόπριος.

Στίχοι.

Οὐκ ἦν ὁ Κόπρις κόπρις, ἀλλ' ἄλλος βότρυς,
Καλὸν κυπρισμὸν προσφέρων τῷ Κυρίῳ.

Ὧν ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καταβασίαις εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος.

Ἦχος ⸗ Πα

Ὠδὴ α΄.

Πε ποι κιλ με νη τη θει α δο

ο ξη η ι ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε

νε μνη μη σου παν τας συ νη γα γε το προς

ευ φρο συ νην τους πι στους ε ξαρ χου σης Μα ρι

αμ με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον

τας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α

σται

Ὠδὴ γ΄.

Η δη μι ουρ γι κη και συ νε

κτι κη των α παν των Θε ου σο φι α και

δυ να μις α κλι νη α κρα δαν τον την εκ

κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε μο νος γαρ ει

ὁ α΄ χορός

α γι ος ο εν α γι οις α να

παυ ο ο με ε νος

Ὠδὴ δ΄.

Ρη η σεις προ φη των και αι νιγ μα

τα την σαρ κω σιν υ πε φηναν την εκ Παρ

θε νου σου Χρι στε φεγ γος α στρα πη ης σου εις

φως ε θνων ε ξε λευ σε σθαι και φω νει σοι

α βυσ σο ο ος εν α γαλ λι α α σει τη δυ

να μει σου δο ξα Φι λα αν θρω ω πε

Ὠδὴ ε΄.

Ρο θει ει ον και αρ ρη τον κα α αλ

λος των α ρε των σου Χρι στε ε δι η

γη σομαι εξ α ι δι ου γαρ δο ξης

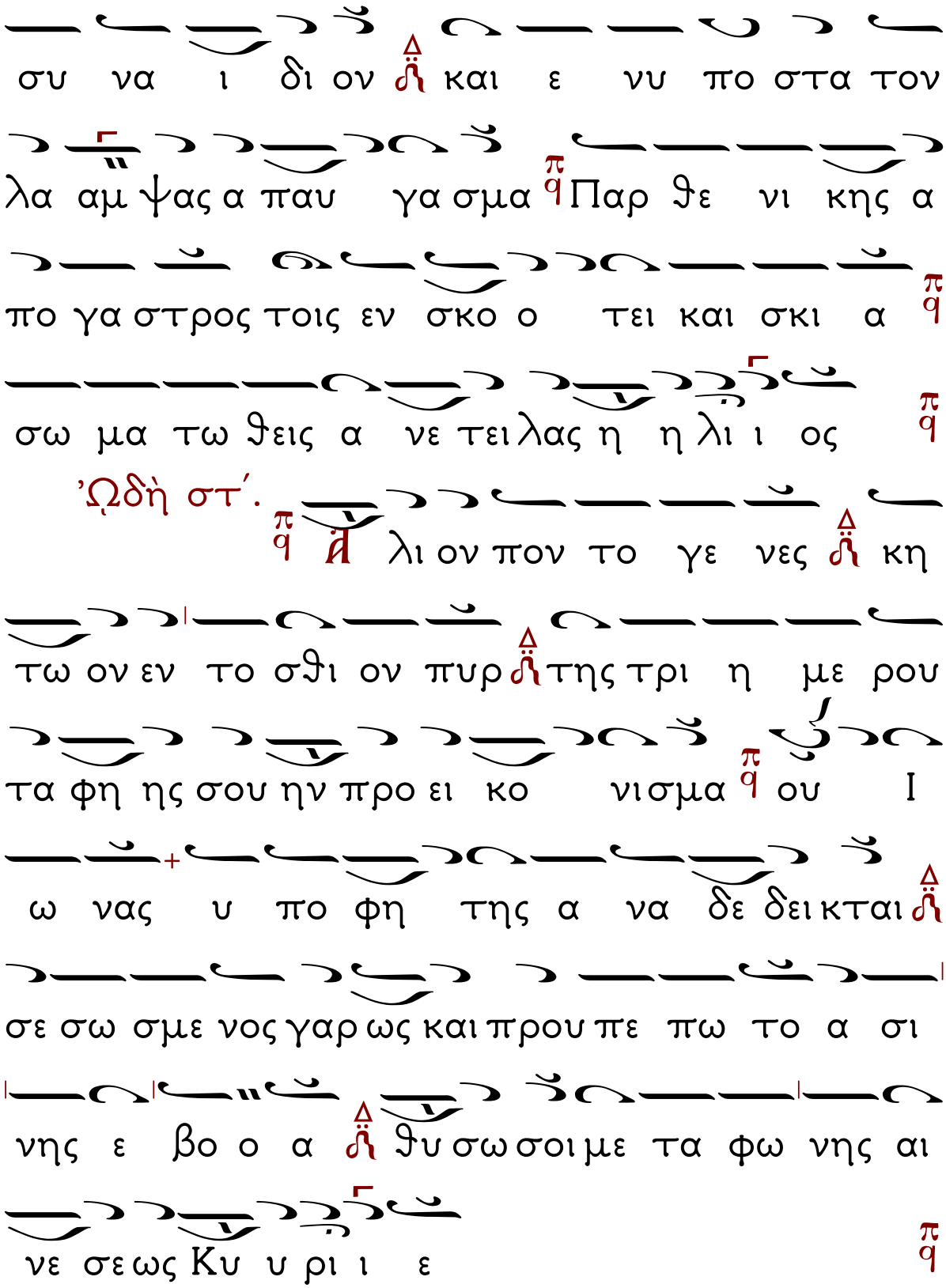
συ να ι δι ον και ε νυ πο στα τον
λα αμ ψας α παυ γα σμα Παρ θε νι κης α
πο γα στρος τοις εν σκο ο τει και σκι α
σω μα τω θεις α νε τει λας η η λι ι ος
Ὠδὴ στ΄.
λι ον πον το γε νες κη
τω ον εν το σθι ον πυρ της τρι η με ρου
τα φη ης σου ην προ ει κο νισμα ου Ι
ω νας υ πο φη της α να δε δει κται
σε σω σμε νος γαρ ως και προ υπε πω το α σι
νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω νης αι
νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

Ὠδὴ ζ΄.

Ἡ τα μω θυ μω τε και πυ ρι

θει ος ε ε ρως αν τι τατ το ο με νος το

με εν πυρ ε δρο σι ζε τω θυ μω δε ε

γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη τη των ο

σι ων τρι φθογ γω λυ υ υ ρα αν τι φθεγ

γο ο με νος μου σι κοις ορ γα νοις εν

με σω φλο γος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα

τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ η΄.

Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και

προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Φλο ο γα δρο σι ζου σαν Ο σι ι ι ους

δυσ σε βεις δε κα α τα φλε γου σαν Αγ γε

λος Θε ου ο παν σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ

χι κην δε πη γην ειρ γα σα το ο την Θε ο το

ο κον φθο ραν θα να του και ζω την βλυ στα

νου σαν τοις μελ πουσι τον Δη μι ουρ γον

μο νον υ μνου ου με εν οι λε λυ τρω με ε νοι

και υ πε ρυ ψου ου μεν εις παν τας τους αι

ω ω να α ας

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολγεῖται ἀλλ' ἀντὶ ταύτης ψάλλεται ἡ ἐννάτη ᾠδὴ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος Α΄.

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι ω τε ε ραν καὶ εν δο ξο τε ε ραν των α νω στρα τευ μα των

Νε νι κην ται της φυ σε ως οι ο ο ροι εν σοι Παρ θε νε α χραν τε παρ θε νευ ει γαρ το κος καὶ ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα νατος η με τα το κον Παρ θε νος καὶ με τα θα νατον ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο ο μι ι α αν σου

(Δίς)

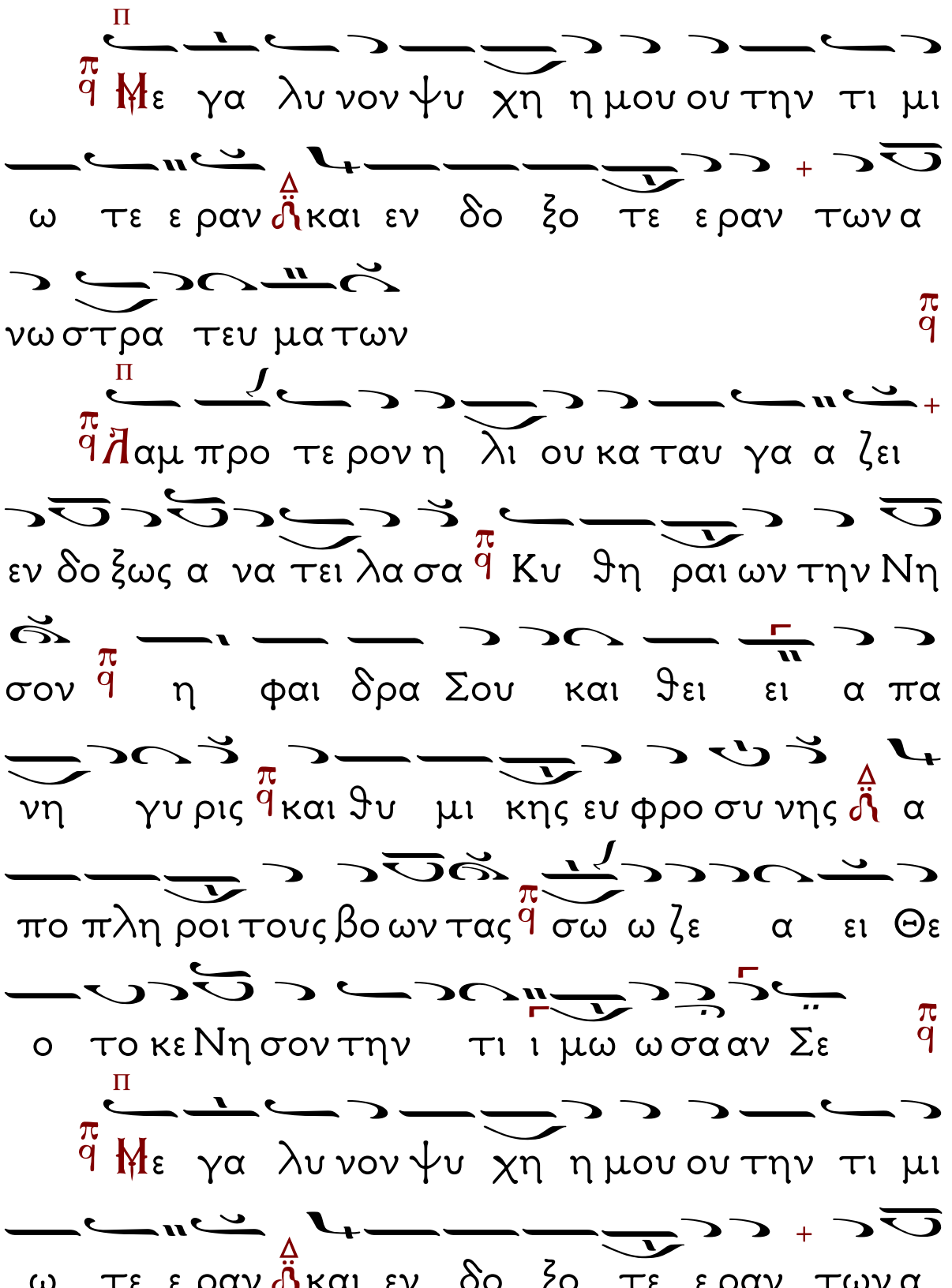
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ε ραν των α
νω στρα τευ μα των
Λαμ προ τε ρον η λι ου κα ταυ γα α ζει
εν δο ξως α να τει λα σα Κυ ϑη ραι ων την Νη
σον η φαι δρα Σου και ϑει ει α πα
νη γυ ρις και ϑυ μι κης ευ φρο συ νης α
πο πλη ροι τους βο ων τας σω ω ζε α ει Θε
ο το κε Νη σον την τι ι μω ω σα αν Σε
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ε ραν των α

νω στρα τευ μα των

Θξ υ ψους εφ η μας εν ευ σπλαγ χνι ι α

Παρ θε νε νυν ε πι βλε ψον ε φα πλου σα

την χα ριν ι α μα των ψυ χη ης τε και

σω ματος και συμ πα θως δε χο με νη Σων

υ μνη των τας δε η σεις σω ω ζε α ει Θε

ο το κε Νη σον την τι ι μω ω σα αν Σε

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ε ραν των α

νω στρα τευ μα των

Ορ θρι ζον τες φαι δρως εν τω Να ω ω Σου

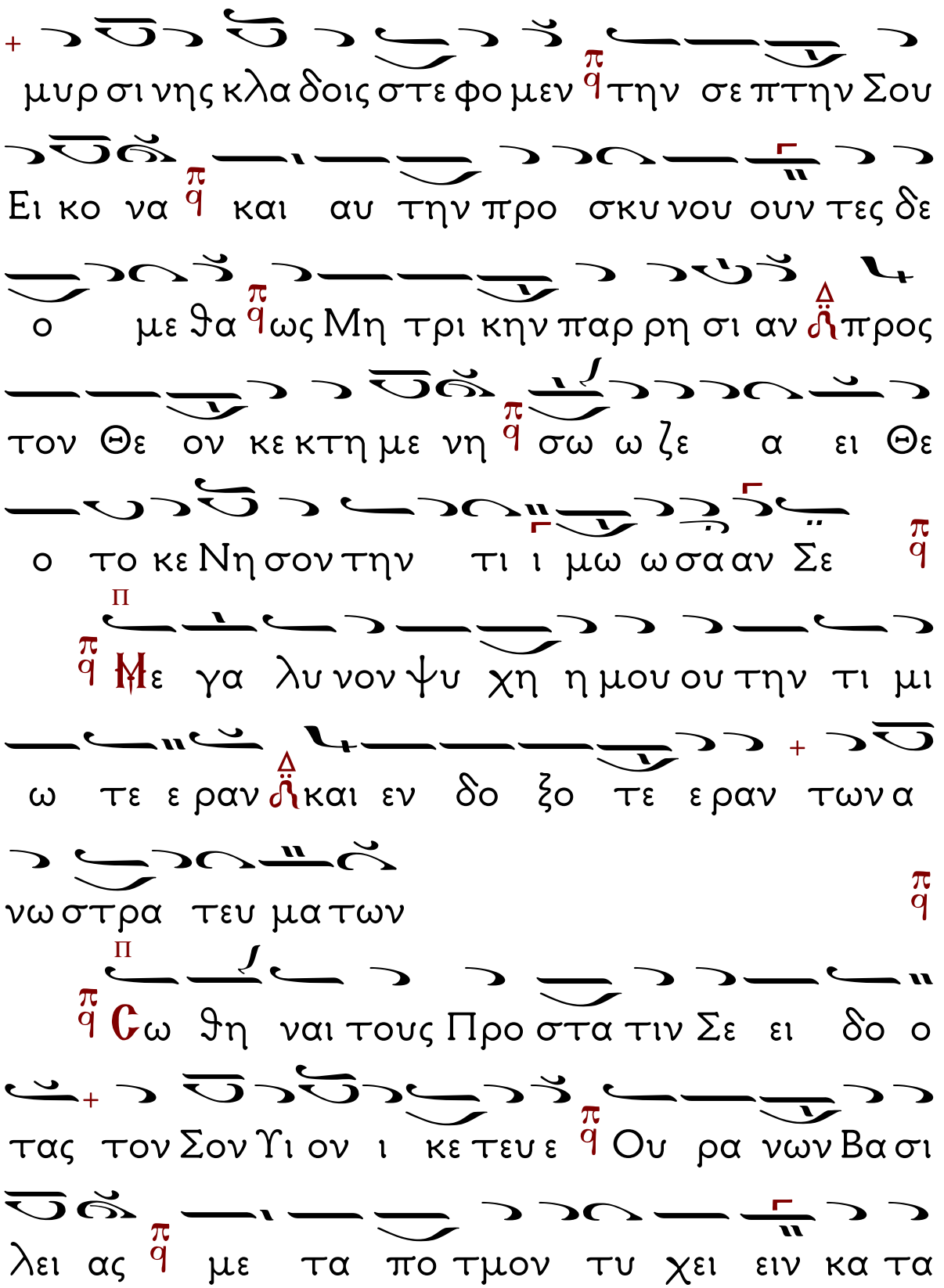

μυρ σι νης κλα δοις στε φο μεν πτην σε πτην Σου

Ει κο να και αυ την προ σκυ νου ουν τες δε

ο με θα ως Μη τρι κην παρ ρη σι αν προς

τον Θε ον κε κτη με νη σω ω ζε α ει Θε

ο το κε Νη σον την τι ι μω ω σα αν Σε

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ε ραν των α

νω στρα τευ μα των

Σω θη ναι τους Προ στα τιν Σε ει δο ο

τας τον Σον Υι ον ι κε τευ ε Ου ρα νων Βα σι

λει ας με τα πο τμον τυ χει ειν κα τα

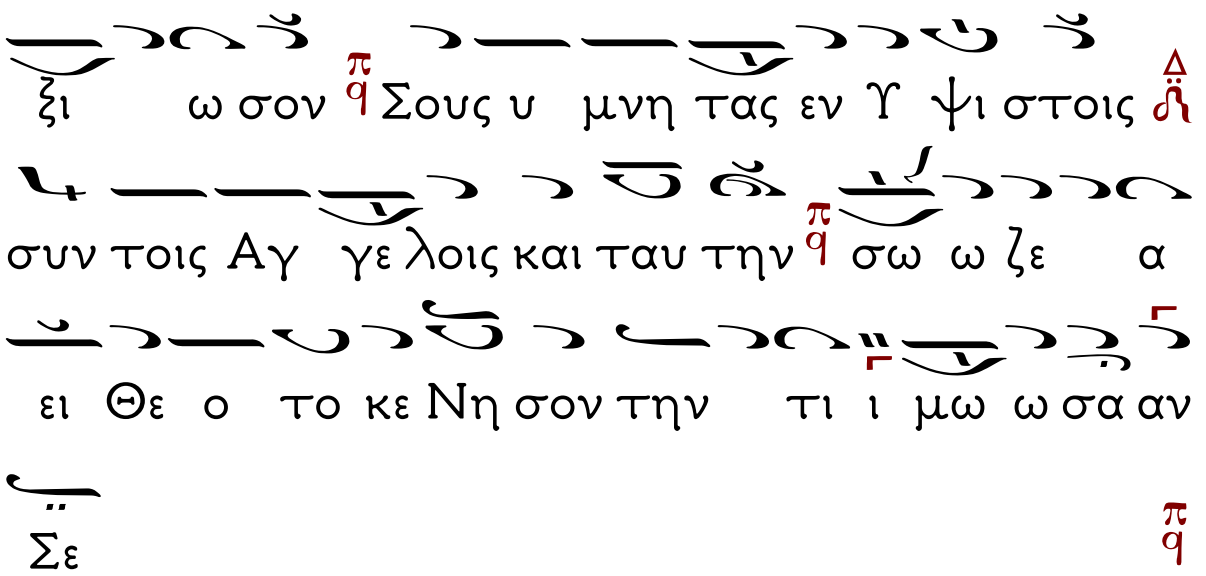

Δόξα. Τριαδικὸν.

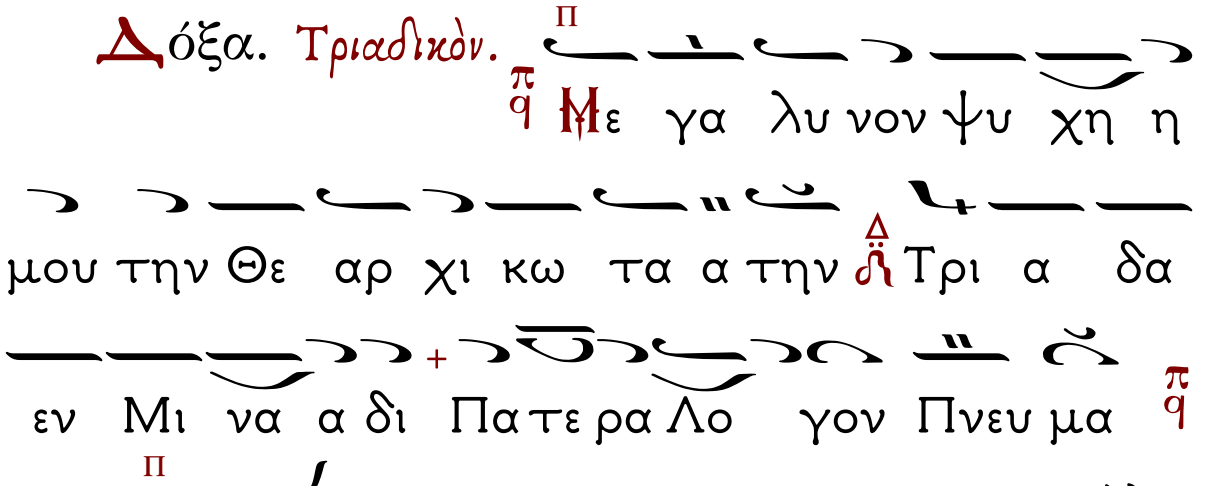

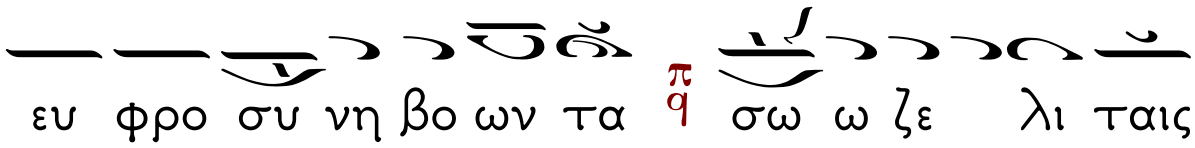
ευ φρο συ νη βο ων τα σω ω ζε λι ταις
της Παρ θε νου Νη σον την τι ι μω ω σα αν
Σε

Καὶ νῦν.

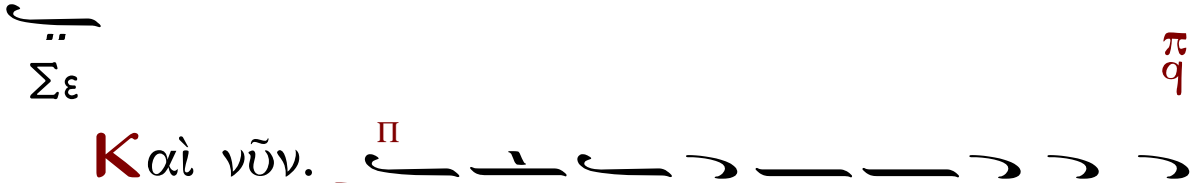
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου
την τι μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ε
ραν των α νω στρα τευ μα των

Κη ρυτ του σιν εν στο μα σι μυ ρι ι οις
τα θαυ μα τα Σου Δε σποι να τι μαλ φε στα τοι
λι θοι ηρ μο σμε νοι τη θει ει α Ει
κο νι Σου α να θη μα των τε πλη θη ως
γαρ φι λο στορ γος Μη τηρ σω ω ζε α ει

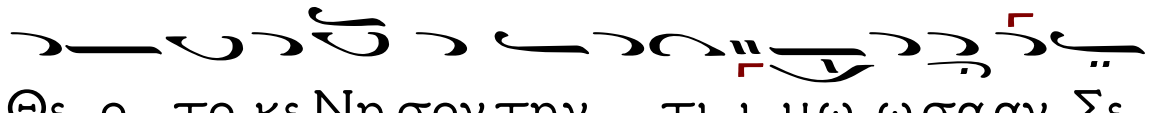

Θ΄ Ὠδὴ.

Ἦχος Δ Πα

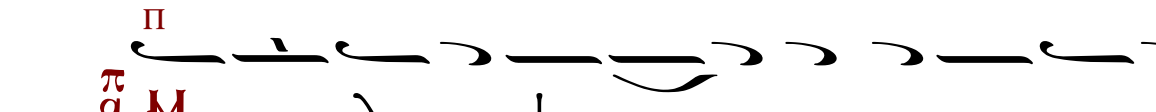

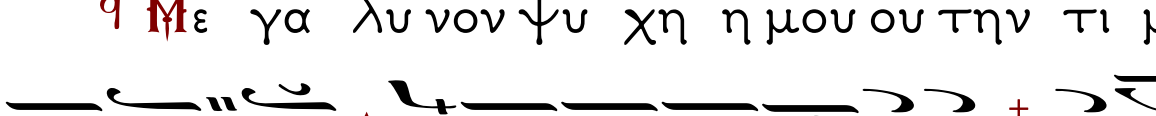

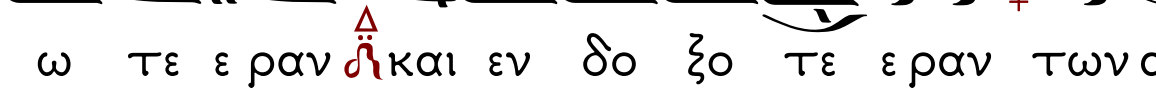

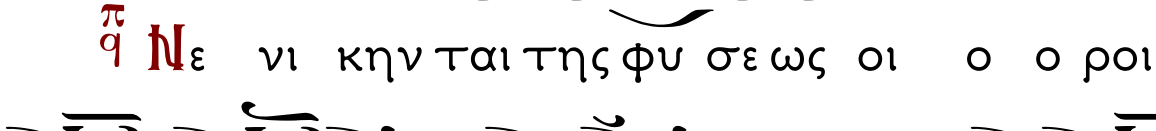

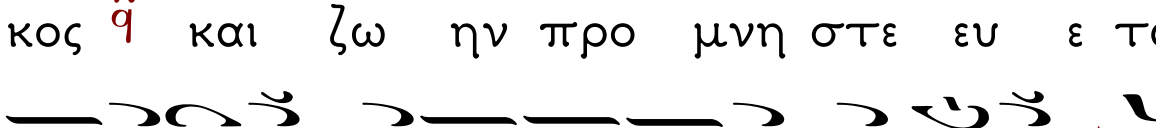

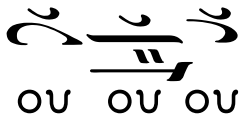
ου ου ου

Εἶτα ψάλλεται τὸ ἐξαποστειλάριον.
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.
Ἦχος ἡ Γα

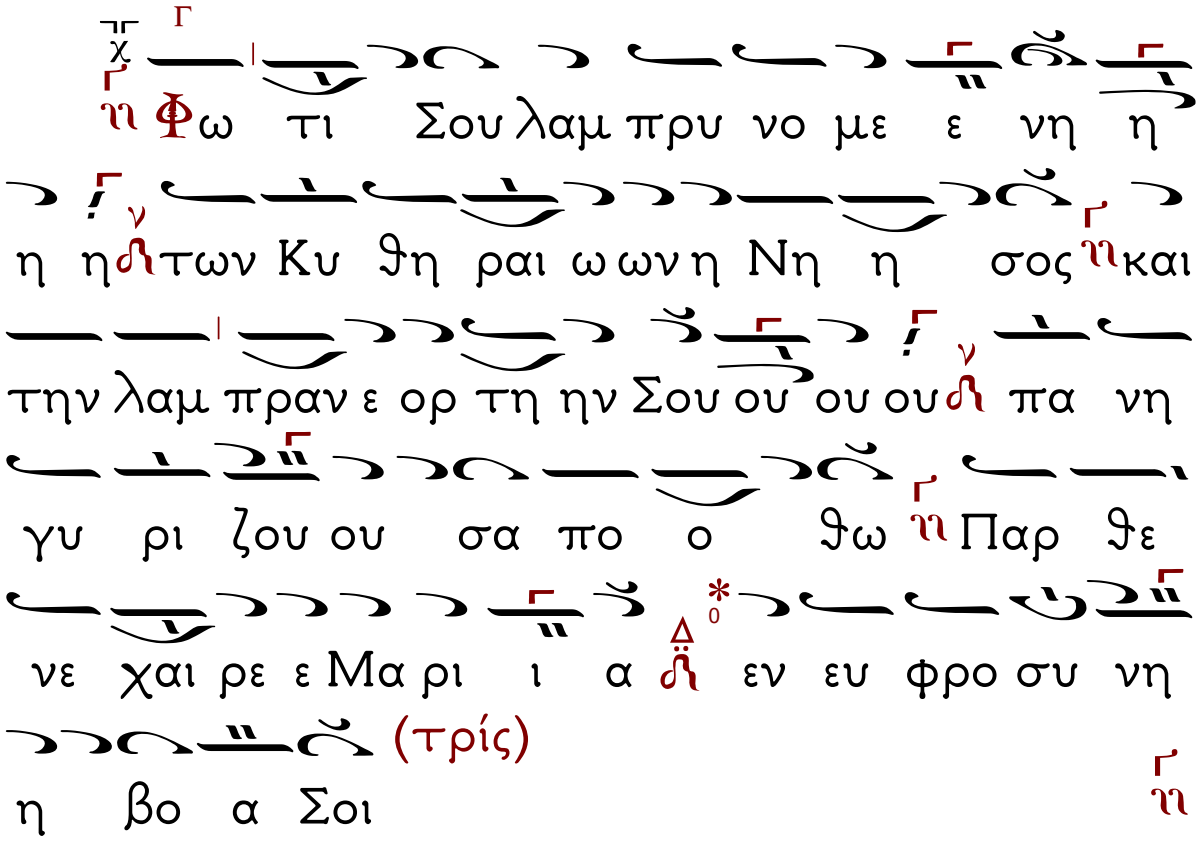

*Εἰς τὸ γ΄ κατάληξις ὁ β΄ χορός.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος δ Πα χ

Ψε Πα α σα πνο η αι νε σα α τω ω

το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ρα

νω ω ων αι νει ει τε α α αυ το

ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις

σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε

ω ω

Αἰ νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες

οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι νει

ει ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να

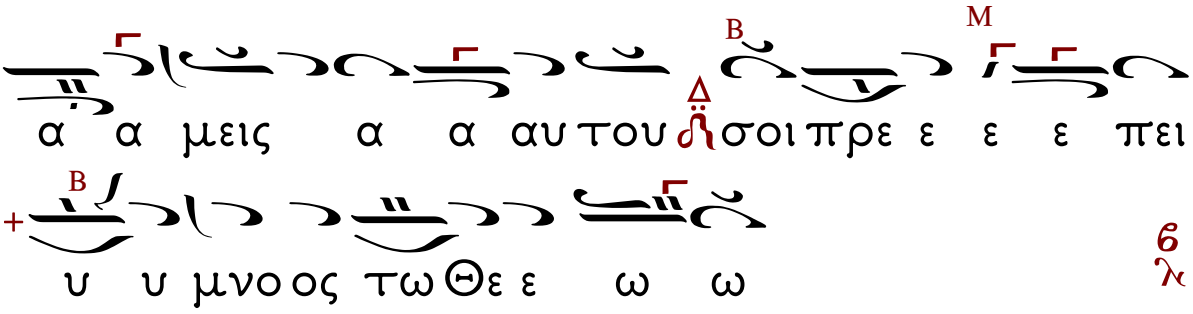

Εἰς τοὺς Αἴνους,
ἱστῶμεν Στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια
δευτεροῦντες τὸ α΄.
Ἦχος δ΄.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

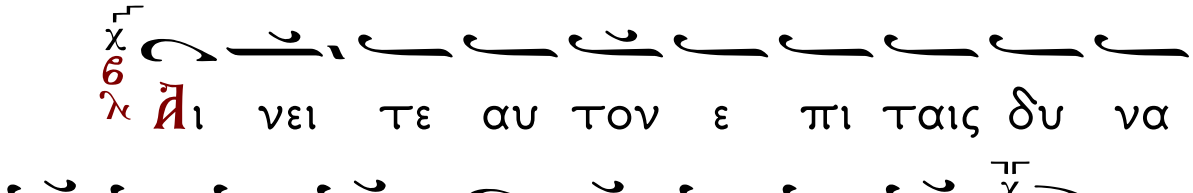

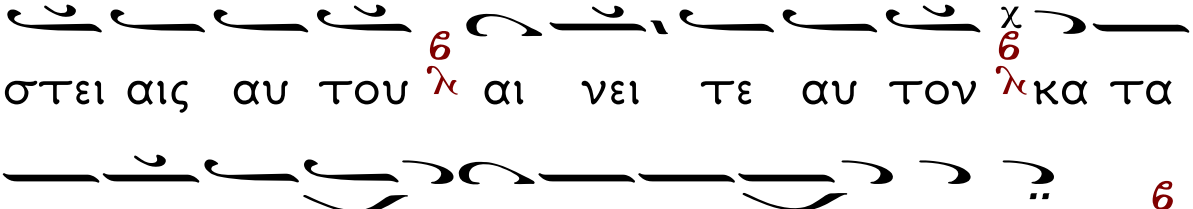

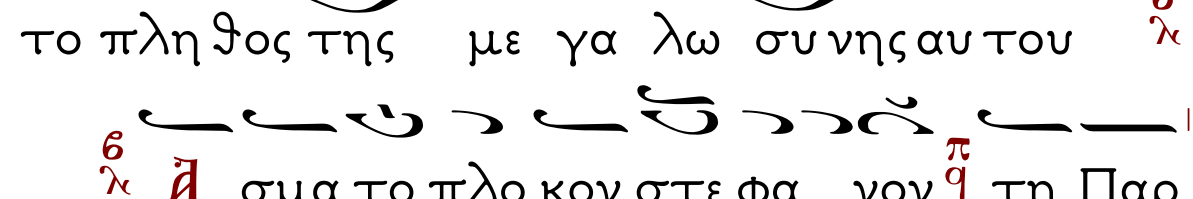

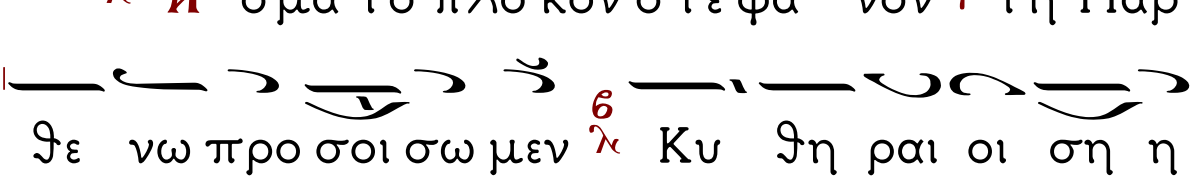

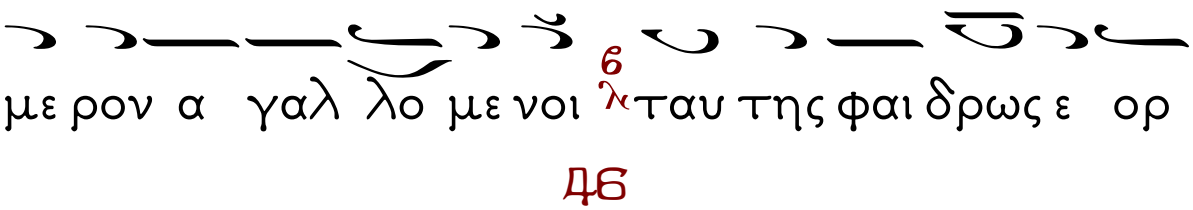

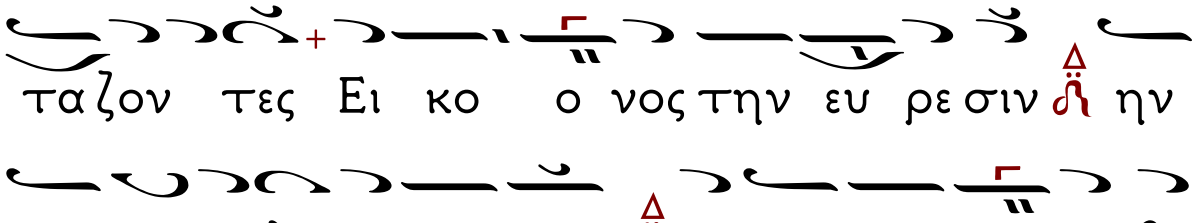
τα ζον τες Ει κο ο νος την ευ ρε σιν ἡ ην

κει μη λι ον σε πτον ἡ κε κτη με ε νοι βο

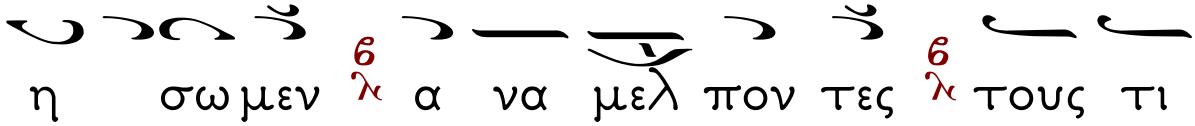
η σω μεν α να μελ πον τες τους τι

μω ων τας Σε σω ζε Κυ θη ραι ους ταις

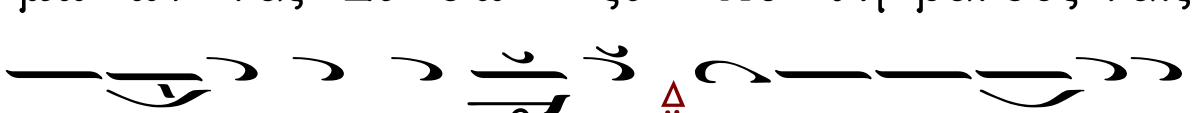
α γι αις Σου πρε σβει αις ἡ Θε ο χα ρι ι τω

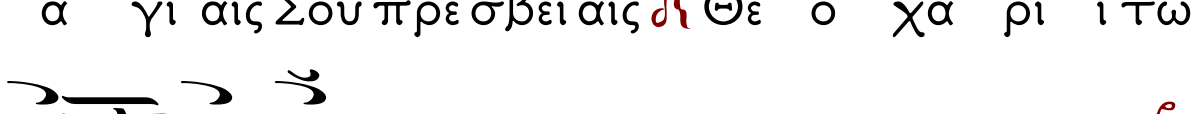
τε Δε σποι να

ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον ἡ εν ψα λτη ρι ω ἡ

και κι θα ρα

ἀ δο ξι ας της προ τε ρον ε λυ

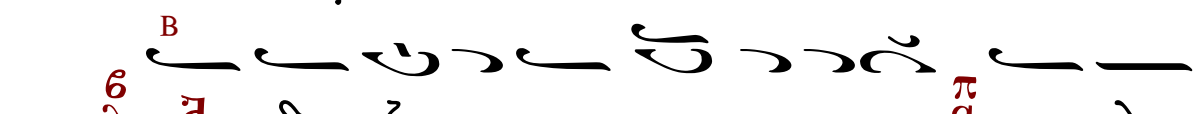
τρω σω την Νη σον Σου και εις δο ξαν ε εν

ϑε ον α νε βι βα σας ταυ τη την ϑει αν Ει

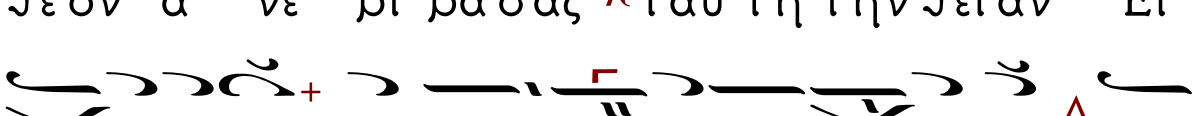
κο να Σου λαμ πρω ως φα νε ρω σα σα εξ

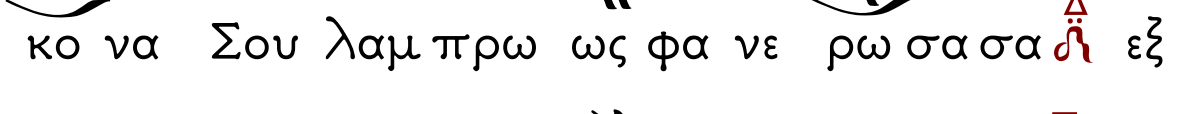
ευ ο σμων μυρ σι νων και ϑαυ μα α των

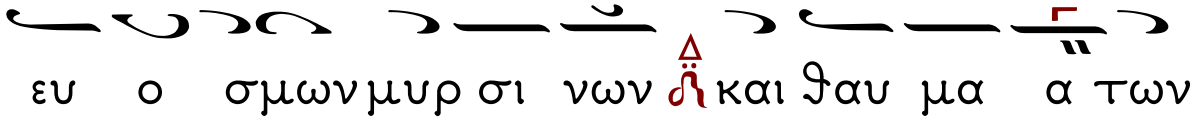
ταις λαμ ψε σι κα ταυ γα ζου σα Κυ ϑη

ραι αι ους Προ στα τιν Σε ει δο τας και

φαι δρως Σε α νυ μνοῦν τας Θε ο χα ρι ι τω

τε Δε σποι να

Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και

ορ γα νω

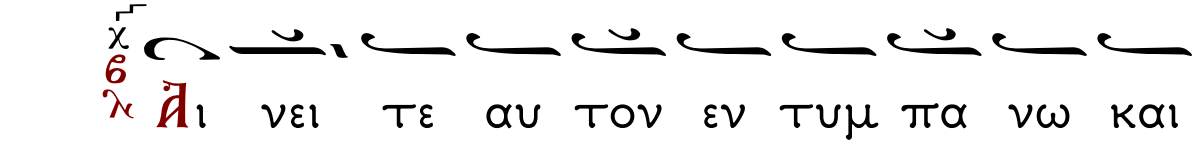
Πα ρα λυ τω α νορ ϑω σιν α πο

πλη κτω την ι α σιν ϑαυ μα στως ε βρα α

βευ σας τη Ει κο νι Σου Νη σου μα κραν α πε

δι ω ξας λοι μο ον τον πα νω λε ϑρον

και βου λας τωνΠει ρα τωνως α ρα α χνην

δι ε λυ σας ευ τε ε κνι αν τε γυ ναι

ξι ι στει ρευ ου σαις ε δω ρη σω και

νο σου σι τη νυ γει αν Θε ο χα ρι ι τω τε

Δε σποι να

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε

σα α τω τον Κυ ριον

ὡ σπερ Μη τηρ φι λο στορ γος ευ

σπλαγ χνι ας τε πε λα γος και ε λε ους

α α βυσ σος τους προ στρε χον τας πι στει

Να ον εις τον Θει ον Σου πλη ροι οις ευ φρο

συ νης τε και γα λη νης ψυ χι κης ε φα

πλου ου σα την χα ριν Σου την σω τη ριον

ε πι πα αν τας τους πο ϑω προ σκυ νουν

τας την α γι αν Σου Ει κο να Θε ο χα

ρι ι τω τε Δε σποι να

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ α΄.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α α μην

Θν ευ ση η μω η με ρα της ε εν δο

ο ο ξου ου ου ου Σου Μνη η η η μης Κε χα

ρι τω με ε νη η Θε ο ο ο ο ο νυ

υ υ υμ φε κυ θη ραι αι οι οι α α α πα

αν τε ες οι τε εν τη Νη η η σω και οι

πο ορ ρω αυ της δι α τρι ι ι βο ο ο

ον τες ἁγ εν τω πα αν σε ε ε πτω των Μυρ τι

δι ι ω ων Σου ου Να α ω χ οι μεν αι σθη

τως οι δε νο ε ρω ως πα α α ρι ι

στα α αν ται π και κλα α δου ους αι ρο ο ον τες

μυρ σι νω ω ω ων πα α νε ε ε ε ευ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σμων

χ της Τι μι ι ι ας Ει κο νο ος Σου ου συμ

βο ο λα ἁγ ταυ την τε μετ ευ λα βει ει ει α α

α ας κυ κλου ου ου ουν τες χ εν α γαλ λι α

α α α σει ει ἁγ ψυ υ χη η ης α α α να

με ε ε ε ελ που ου ου ου σι π χαι αι αι ρε ε

χ ϥ η ως α ε τος χρυ σο πτε ε ε ε ρυξ η

μας υ πο τας πτε ρυ γα α ας Σου ε πι συ

να α α γου ου ου σα και αι πε ε ρι ι θα α

α α α α αλ που ου σα χ ϥ χαι αι αι ρε η την

σε πτη η ην Σου Ει κο ο ο ο να ως Ου

ρα α νι ον ο ο ολ βον η μιν δω ρη σα

α με ε ε ε ε νη χ ϥ και δι αυ της τας δω

ρε α α ας Σου η η η μιν α εν να α α

ω ω ως προ χε ε ε ε ε ου ου ου ου σα π ϥ χαι

αι αι ρε ε η πλη θυ υν ι α α μα

α α των και των θαυ μα α α α α τω ων η η

μι ιν υ περ φυ ως ε ε πομβρι ι ι ι

ζου ου ου ου σα και τους θερ μως Σε φω νου ου

ουν τα ας παν τος κιν δυ υ υ νου ου ου

ε ξαι αι αι αι ρου ου ου ου σα αλλ ω ω

ω Πα νυ υ μνη τε Θε ε ε ε ο το ο

ο ο κε Πα αρ θε ε ε ε ε νε Κυ θη

ραι αι αι ω ων η η η η η δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα υ περ

η μω ω ων τον εκ Σου ου γε εν νη η η θε

ε εν τα ι κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι κε ε ε τε ευ ε ο ο ο πως δω

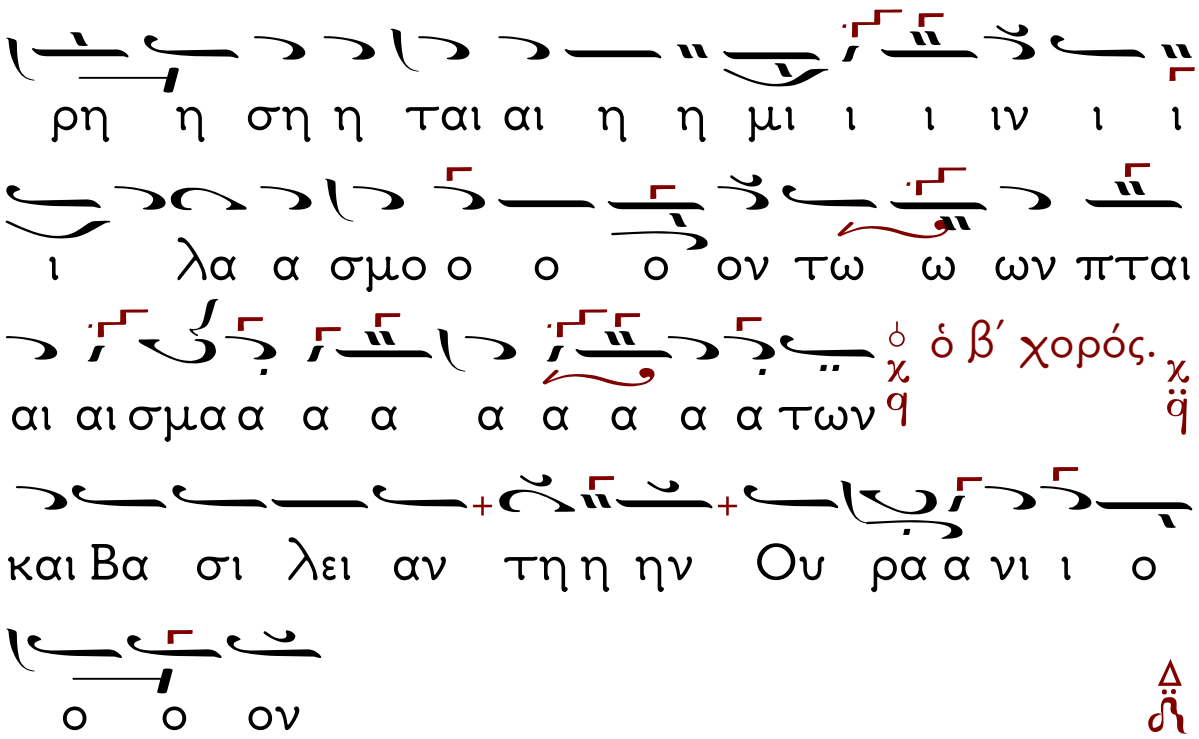
ρη η ση η ται αι η η μι ι ι ιν ι ι
ι λα α σμο ο ο ο ον τω ω ων πται
αι αι σμα α α α α α α α α των
ὁ χ ὁ β΄ χορός. χ
και Βα σι λει αν τη η ην Ου ρα α νι ι ο
ο ο ον

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

Ἦχος πλ. α΄. Ἀργοσύντομος.

Ἦχος ⸏ Πα

Με Δο ξα σοι τω δει ξα αν τι το φως δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ει ρη

η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι ι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε

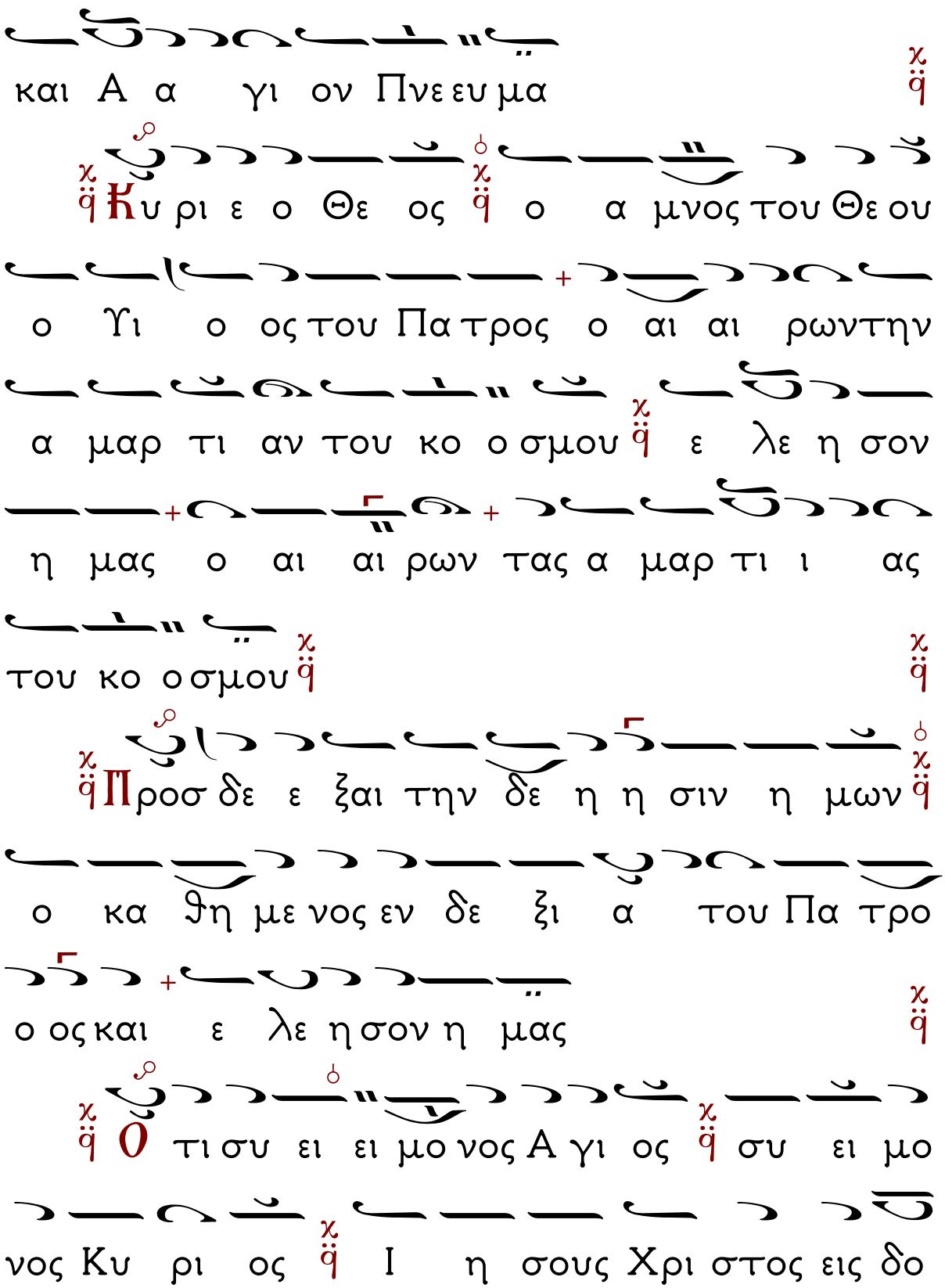
και Α α γι ον Πνε ευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
α μαρ τι αν του κο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας
του κο ο σμου
Προσ δε ε ξαι την δε η η σιν η μων
ο κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρο
ο ος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ ει μο
νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ο ξαν Θε ου Πα α τρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη

σω σε και αι νε σω το ο νο μα α α α

σου εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι

ω να α του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε ε εν

τη η με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη

η τους φυ λαχ θη η ναι η μας

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ον

και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

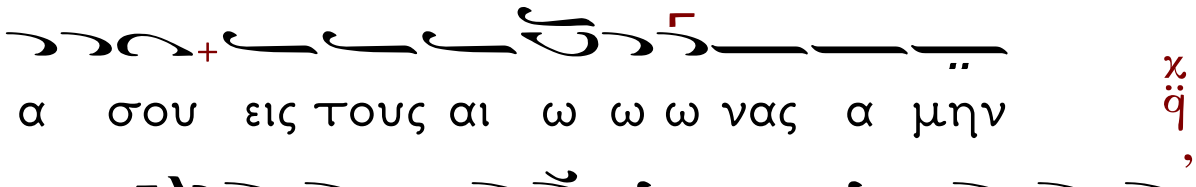
α σου εις τους αι ω ω ω νας α μην

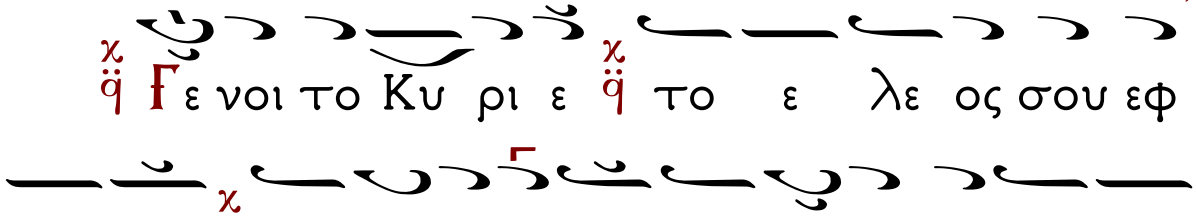
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

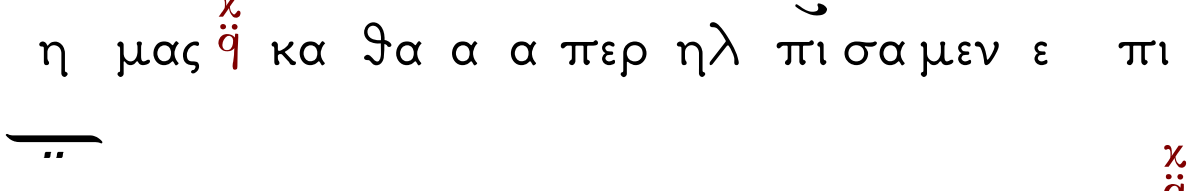
η μας κα θα α α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

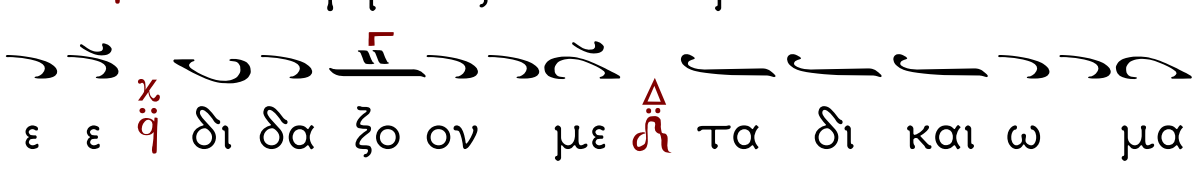
Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα

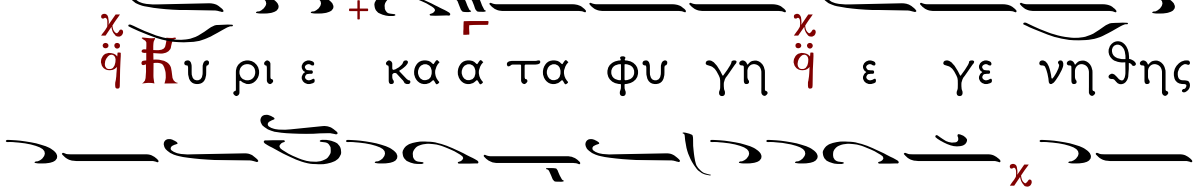
τα α σου

(Τρίς)

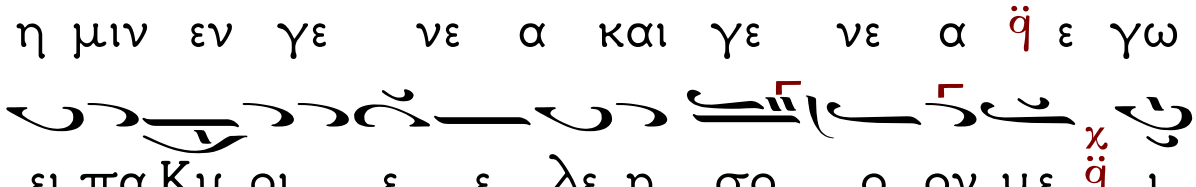
Κυ ρι ε κα α τα φυ γη ε γε νη θης

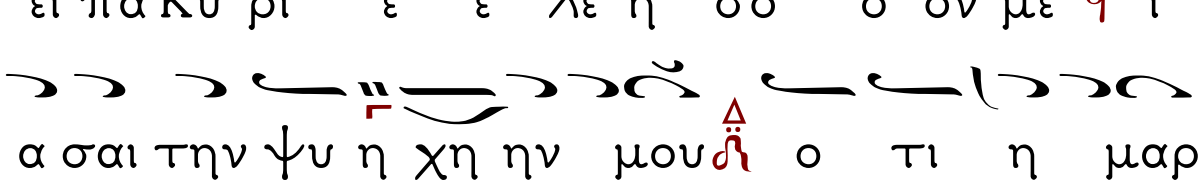
η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με ι

α σαι την ψυ η χη ην μου ο τι η μαρ

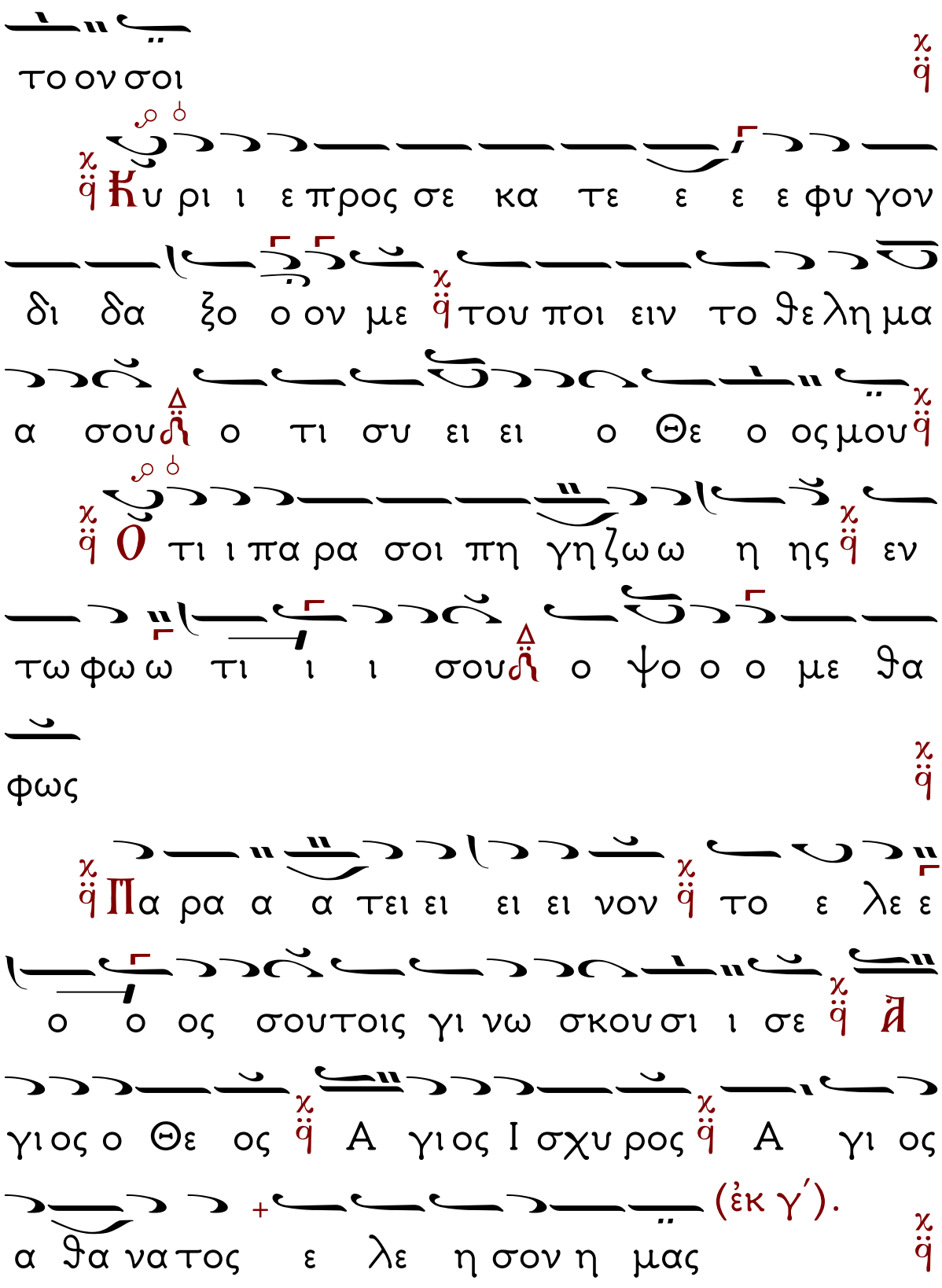
το ον σοι
Κυ ρι ι ε προς σε κα τε ε ε ε φυ γον
δι δα ξο ο ον με του ποι ειν το θε λη μα
α σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ος μου
Ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω η ης εν
τω φω ω τι ι ι σου ο ψο ο ο με θα
φως
Πα ρα α α τει ει ει ει νον το ε λε ε
ο ο ος σου τοις γι νω σκου σι ι σε Ἅ
γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μας
(ἐκ γ΄).

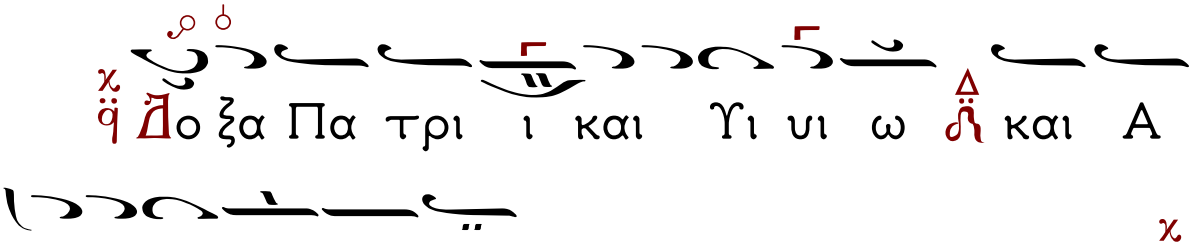
Δο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

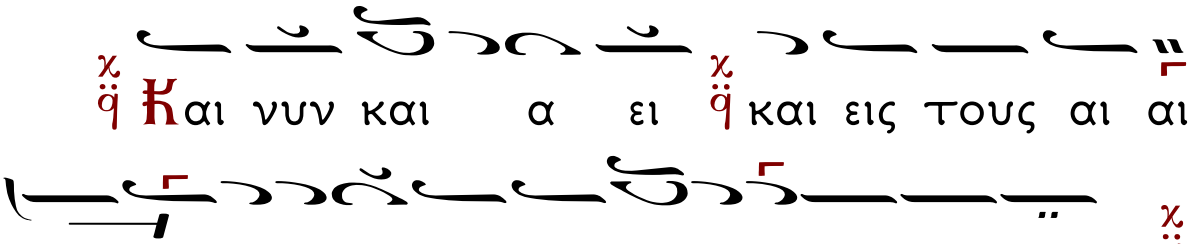
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω ω ω ναςτων αι ω ω ω νων α μην

γι ος α θα να τος ε λε η σον
η μας

Ἀσματικὸν.

γι ι ο ο ο ος ο Θε ο ο ος

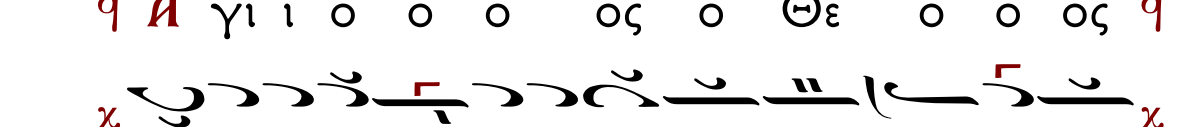
γι ι ο ο ο ος Ι σχυ ρο ο ος

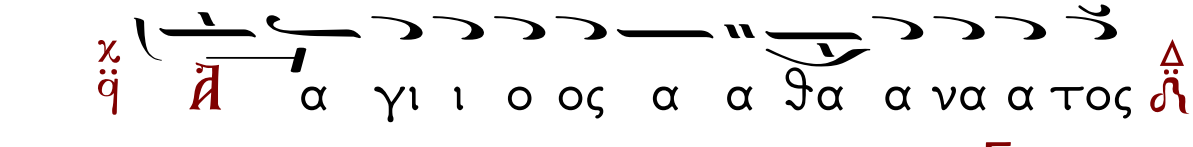
α γι ι ο ος α α θα α να α τος

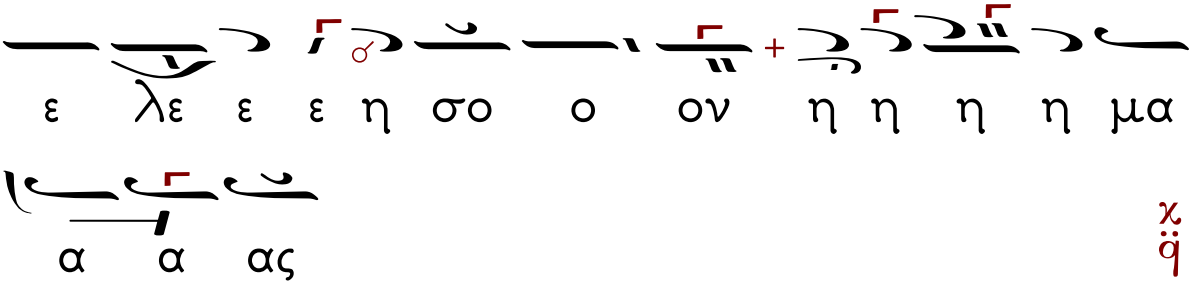
ε λε ε ε η σο ο ον η η η η μα
α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ταχύ προκατάλαβε.

Ἦχος δ΄ Δι

Ἄ λα οι νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει ρας πι

στως και α σω μεν α σμα σι τη Θε ο μη

το ρι εν πο θω κραυ γα ζον τες χαι ρε η

προ στα σι α παν των των δε ε ο με νων

χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των Σε πο θω

χαι ρε η τω πα ρα λυ τω τη ν ι α σιν

βρα βε ευ σα σα α α

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

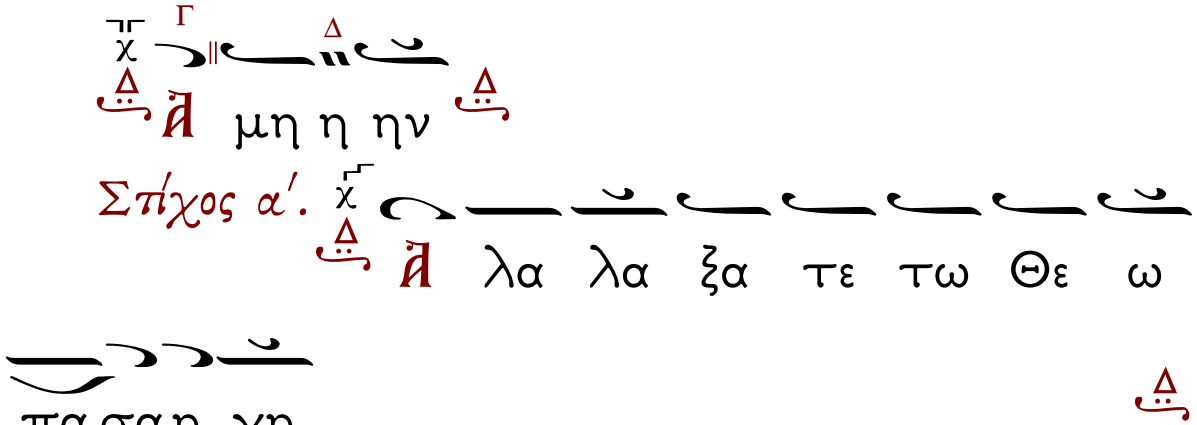

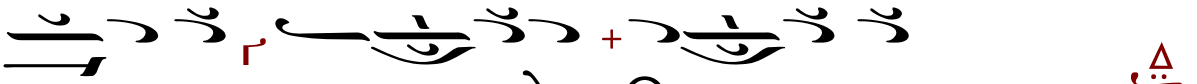

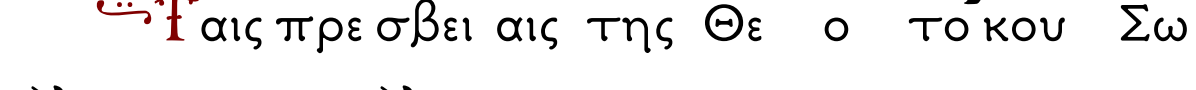

Στίχος δ'.

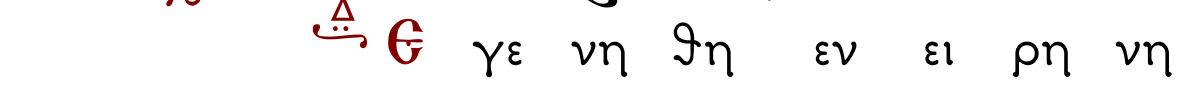

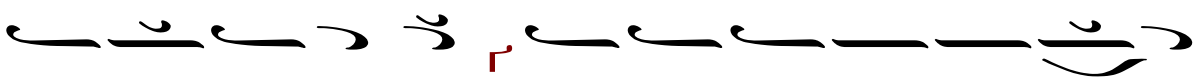

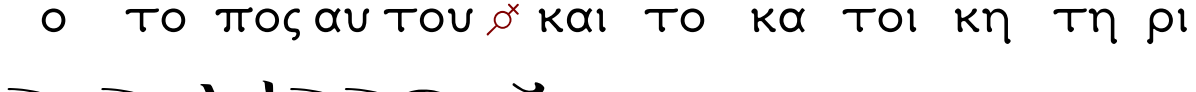

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

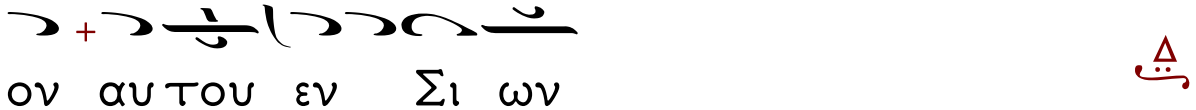

Ἀντίφωνον β΄.

Ἀ μη η ην

Στίχος α΄. Ἀ γα πα Κυ ρι ος τας πυ

λας Σι ων υ περ παν τα τα σκη νω μα τα

Ι α κωβ

Ϲω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις ϑαυ μα στος ψαλ λον τας σοι

αλ λη λου ι α

Στίχος β΄. Ἀ δε δο ξα σμε να ε λα λη

ϑη πε ρι σου η πο λις του ου Θε ου

Ϲω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

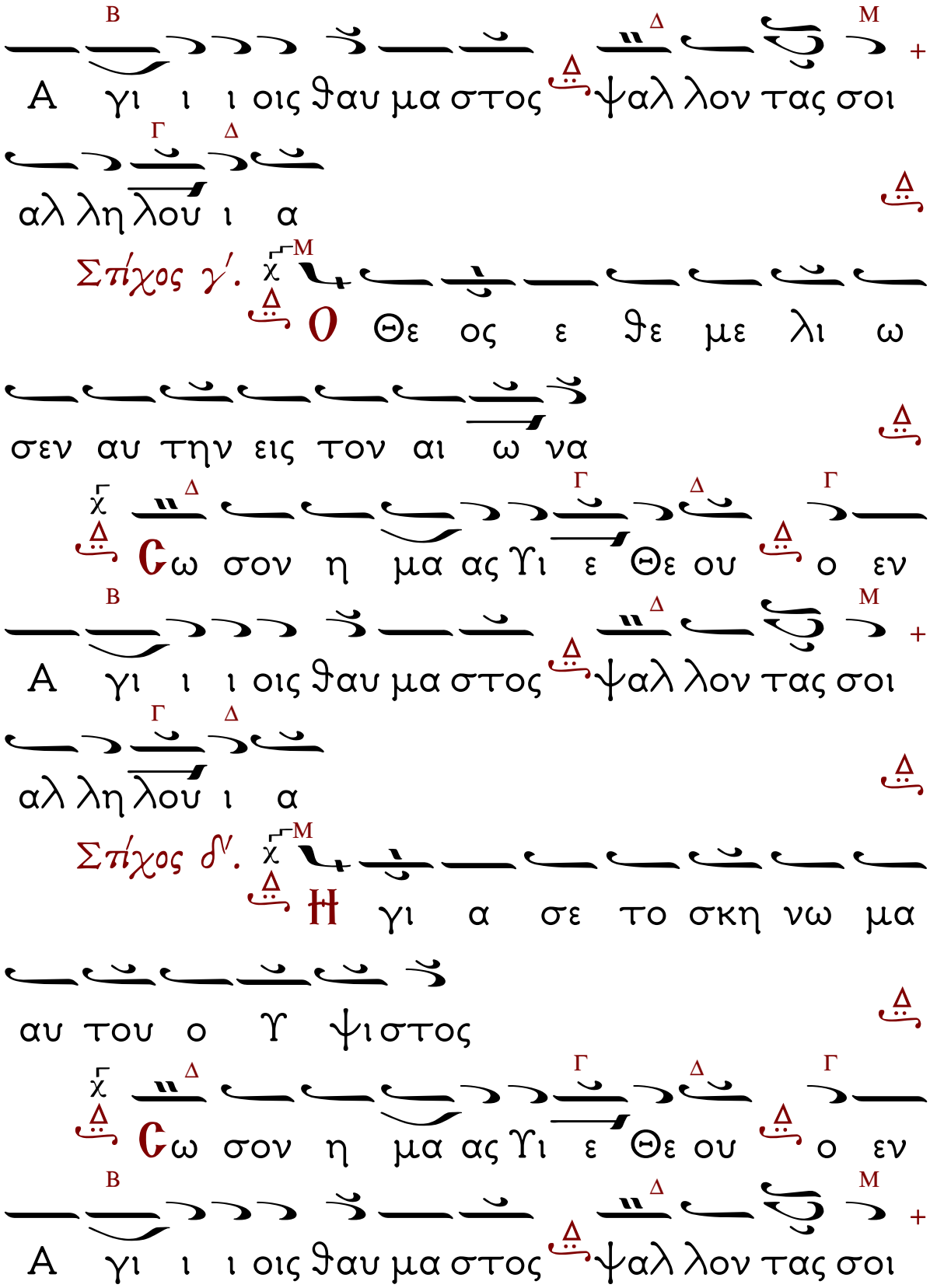
Α γι ι ι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι
αλ λη λου ι α
Στίχος γ'. Ο Θε ος ε θε με λι ω
σεν αυ την εις τον αι ω να
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι
αλ λη λου ι α
Στίχος δ'. Η γι α σε το σκη νω μα
αυ του ο Υ ψι στος
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι

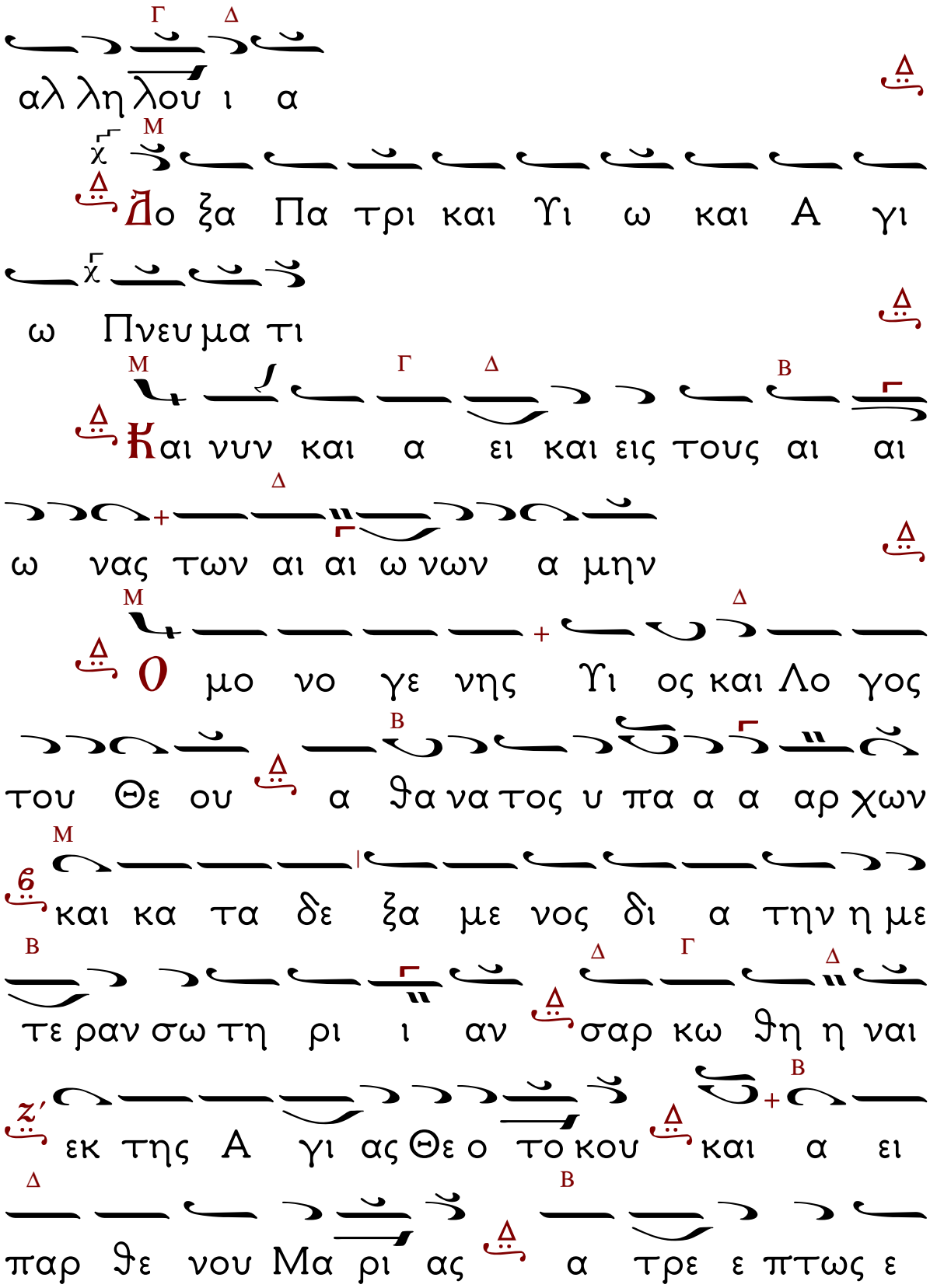
αλ λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο τοκου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε

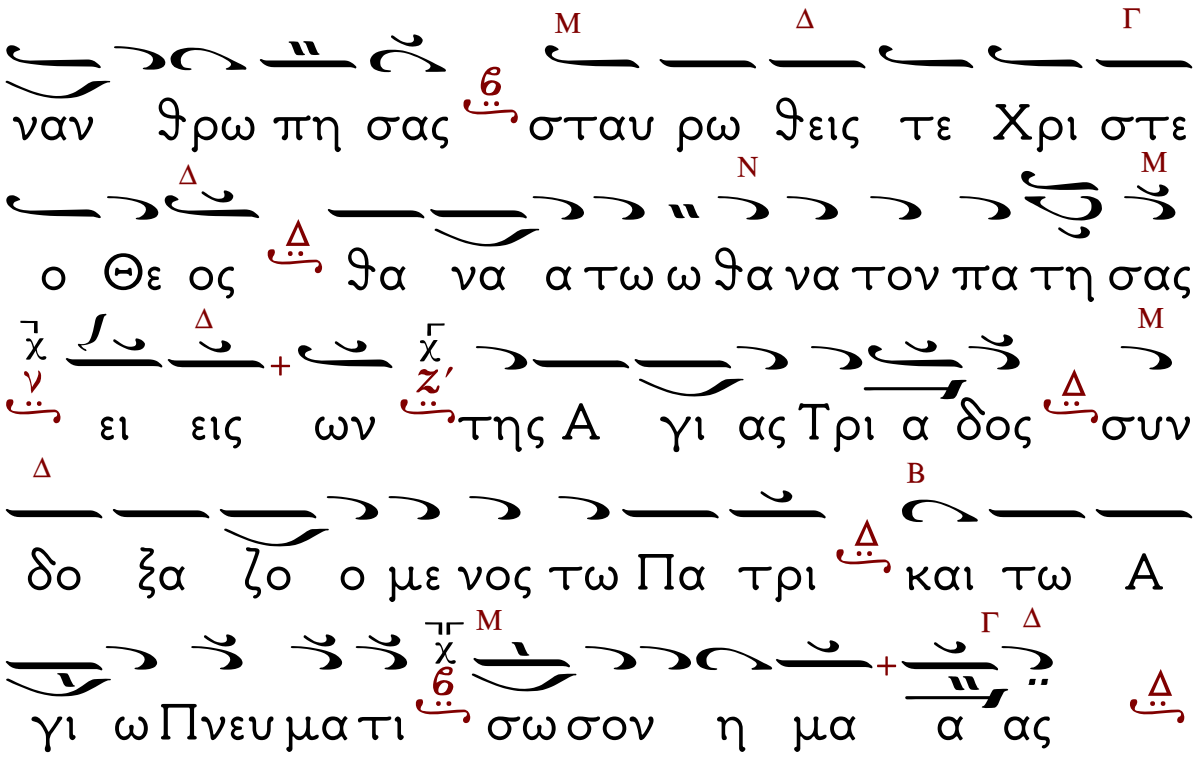
ναν ϑρω πη σας σταυ ρω ϑεις τε Χρι στε
ο Θε ος ϑα να α τω ω ϑα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Εἶτα τὸ γ' Ἀντίφωνον.
Ἀπολυτίκιον. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἦχος δ' Δι

Στίχος α'. Θε τοι μη η καρ δι α μου ο
Θε ος ε τοι μη η καρ δι α μου
Ἀλα οι νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει ρας πι
στως και α σω μεν α σμα σι τη Θε ο μη
το ρι εν πο θω κραυ γα ζον τες χαι ρε η
προ στα σι α παν των των δε ε ο με νων
χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των Σε πο θω
χαι ρε η τω πα ρα λυ τω την ι α σιν
βρα βε ευ σα σα

Στίχος β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχος γ΄. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

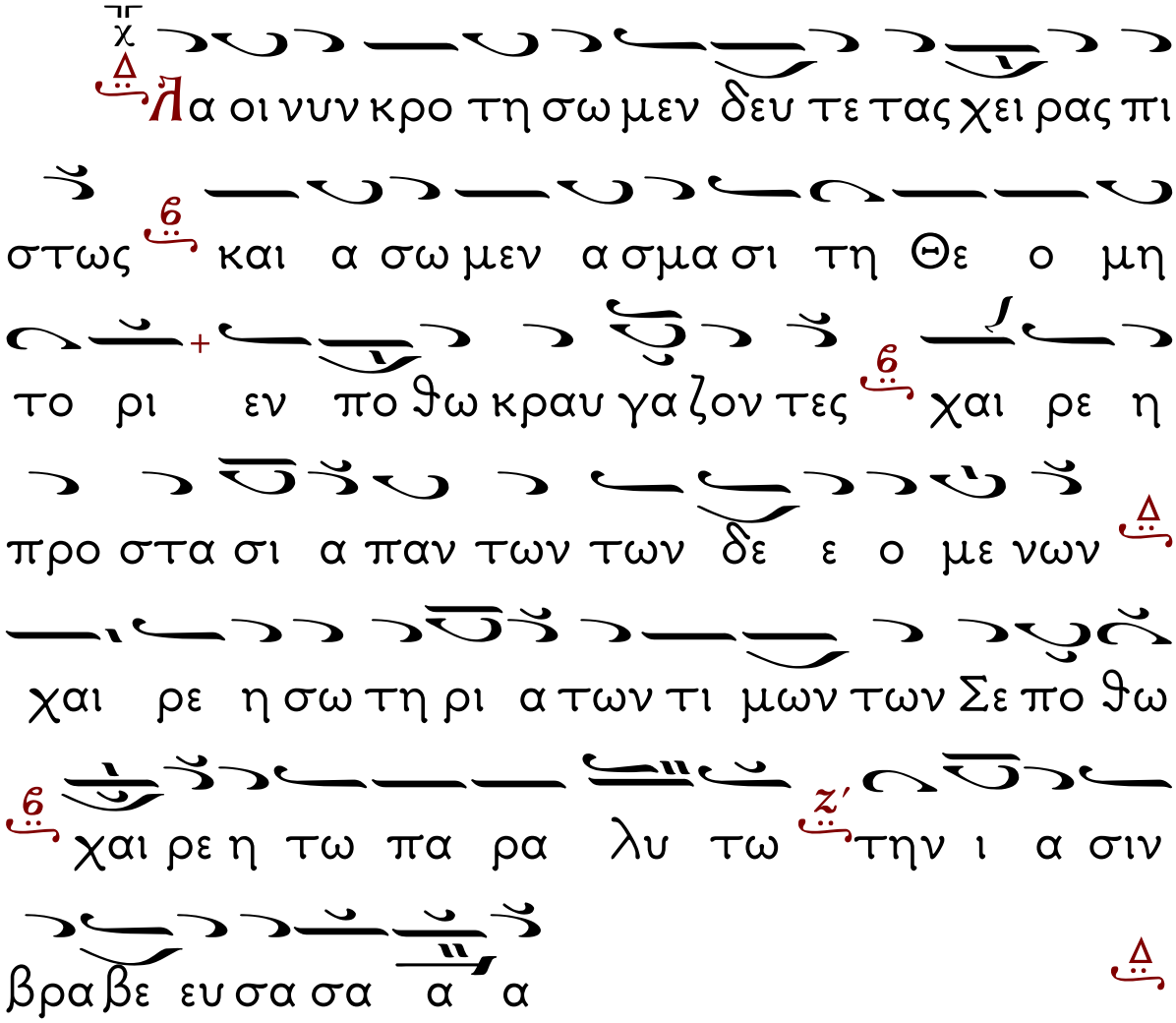

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

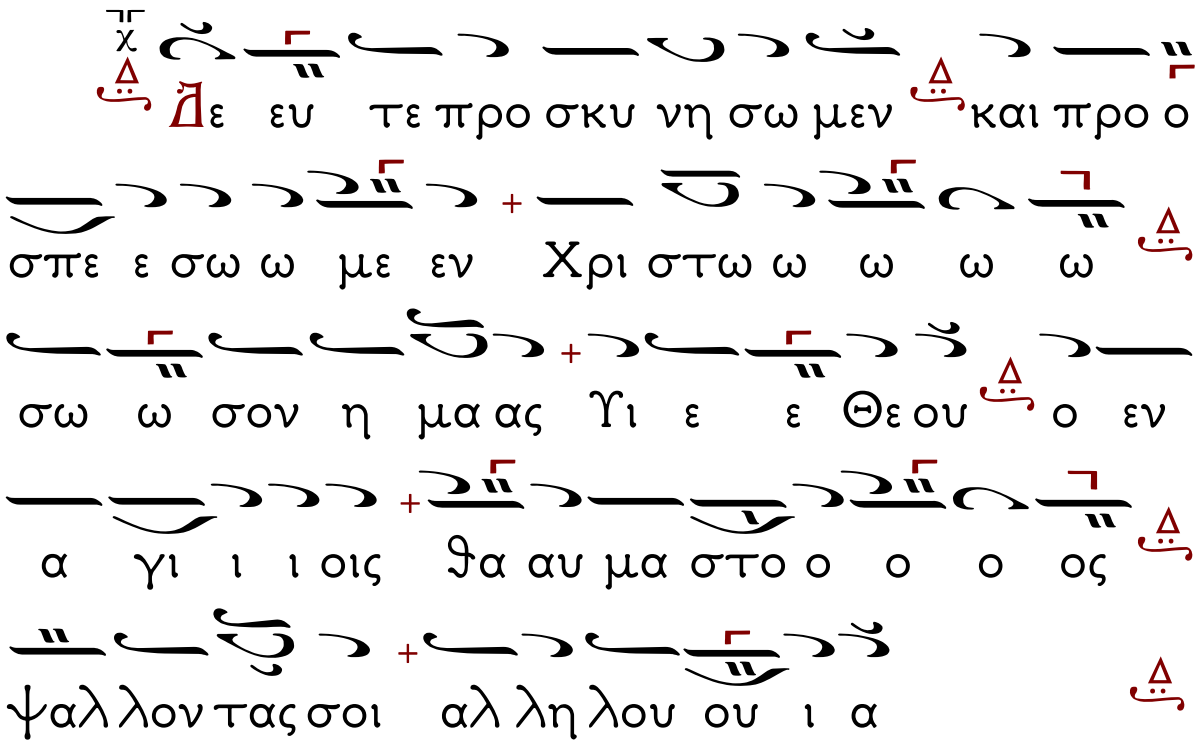

Ἀπολυτίκιον.

Ταχύ προκατάλαβε.

Ἦχος δ΄ Δι

χ Δ Ἅ α οι νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει ρας πι

στως β και α σω μεν α σμα σι τη Θε ο μη

το ρι + εν πο θω κραυ γα ζον τες β χαι ρε η

προ στα σι α παν των των δε ε ο με νων Δ

χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των Σε πο θω

β χαι ρε η τω πα ρα λυ τω ζ΄ την ι α σιν

βρα βε ευ σα σα β

Κοντάκιον.
Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἦχος ⲛ̈ Γα

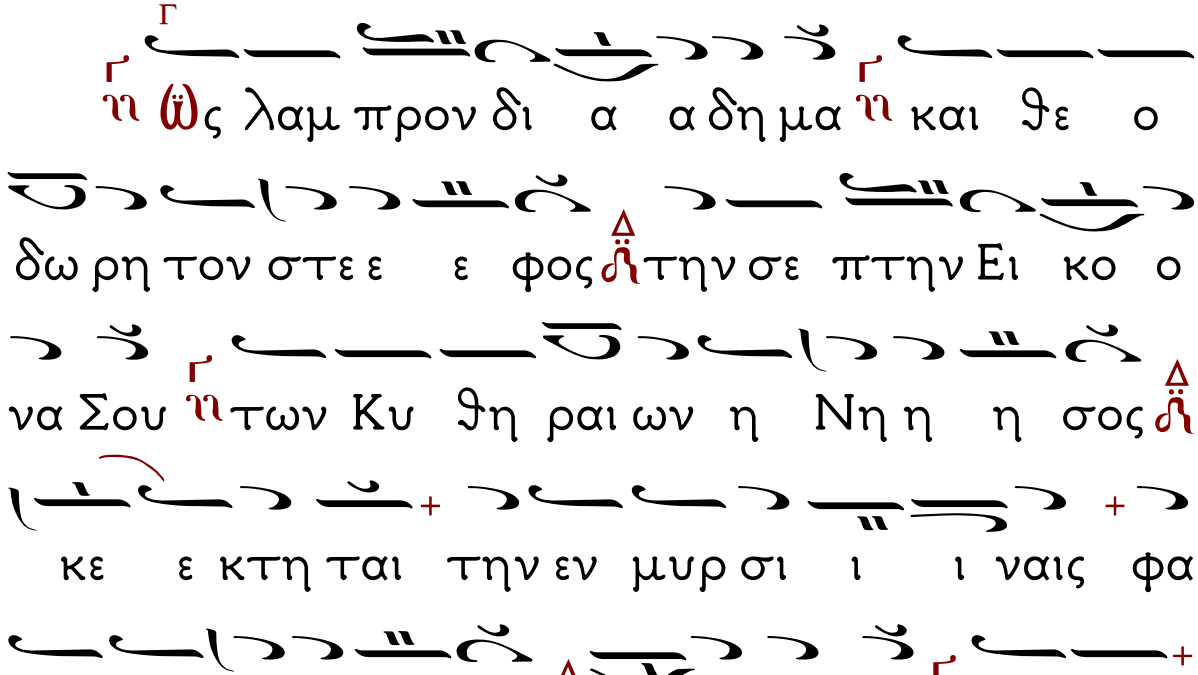

ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Ἦχος Δι

Ἀ μην Ἀ α γι ι ι ο ο ος ο
ο Θε ε ο ο ο ος Α α γι ι ι ο
ο ος Ι ι σχυυ ρο ο ο ος Α α
γι ι ι ος α θα α να α τος Ε λε ε η
σο ο ο ον η μα ας (Δίς)

Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος Α α γι ος Ι σχυ ρο
ο ο ο ος Α α γι ι ι ος α θα α
να α α α τος ε λε ε η σο ο ο

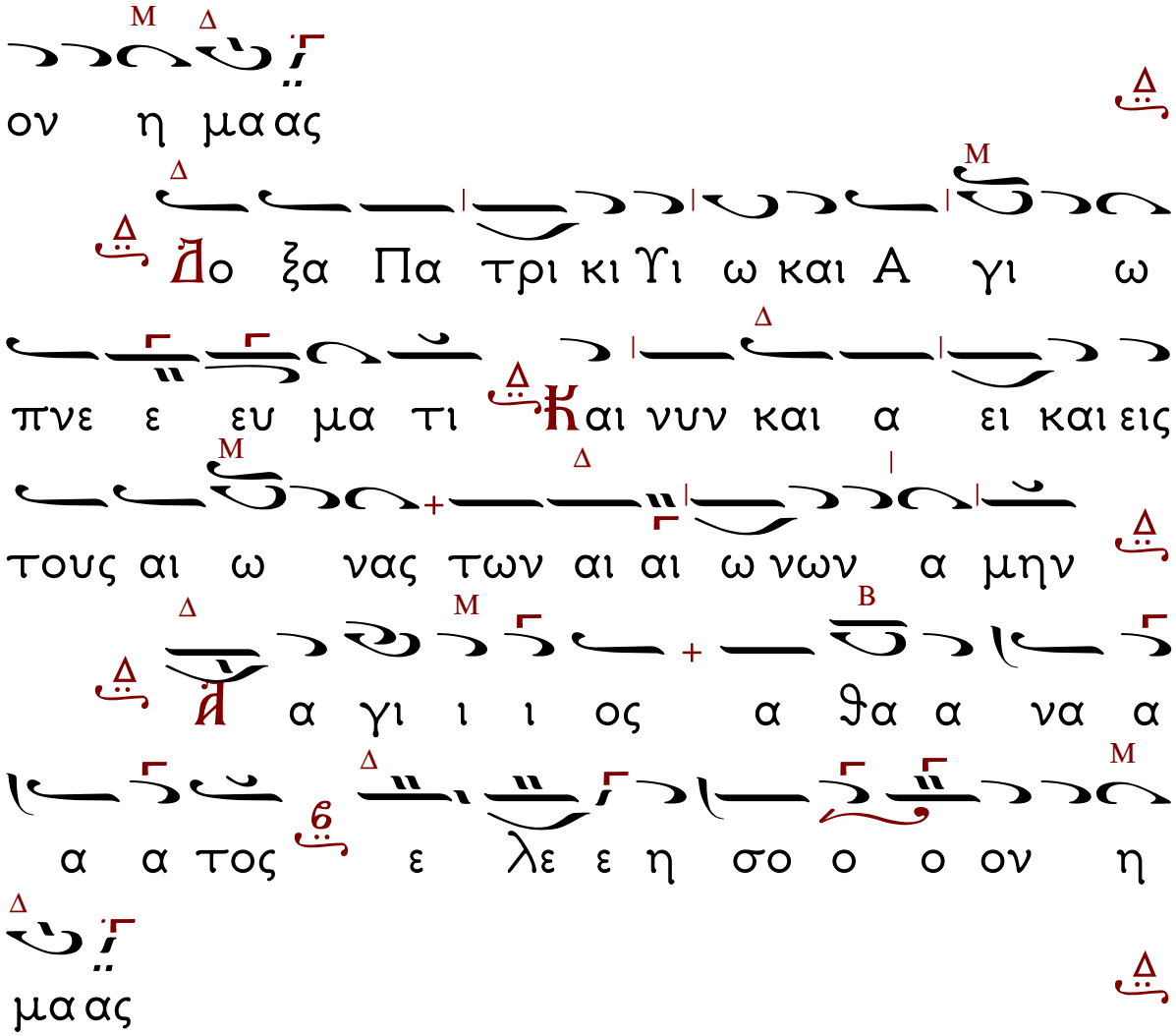

Δύναμις Γ. Βαλάση.

Ἦχος Δι

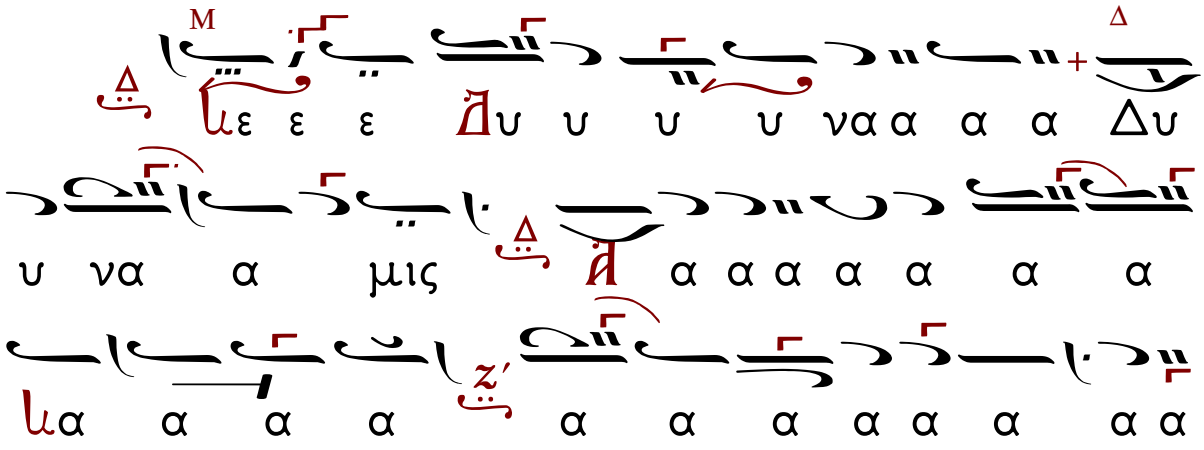

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

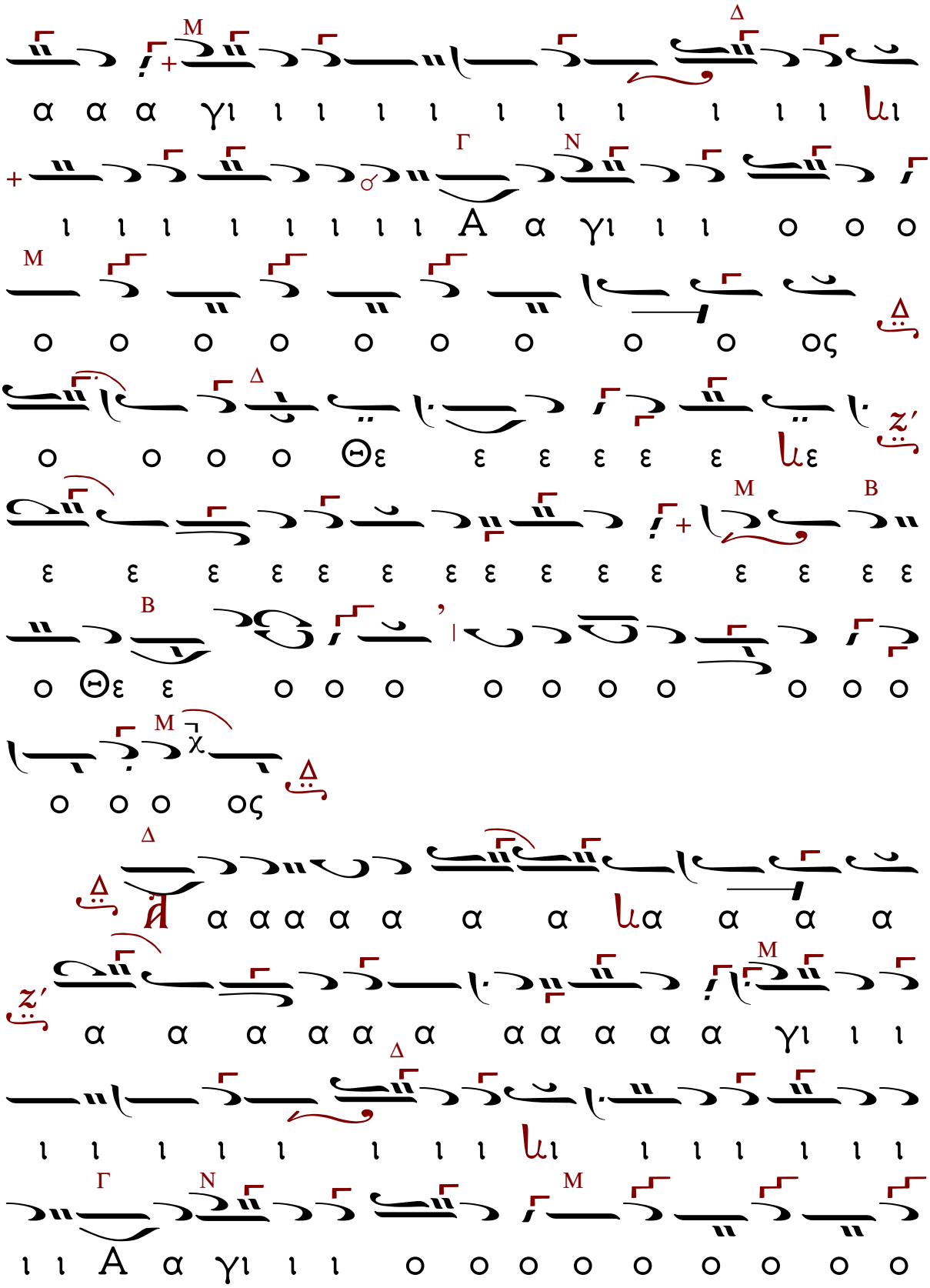

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (θ΄ 1-7).

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς

τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος πλ. δ΄.

Παρέστη ἡ Βασίλισσα Ἐκκλησίας δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλιμένη πεποικιλμένη.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΤΟΥ +ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΙΓΓΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΤΗΣ Μ.Τ.Χ.Ε.

Ἦχος ⲗⲉ̈ ϥ Πα

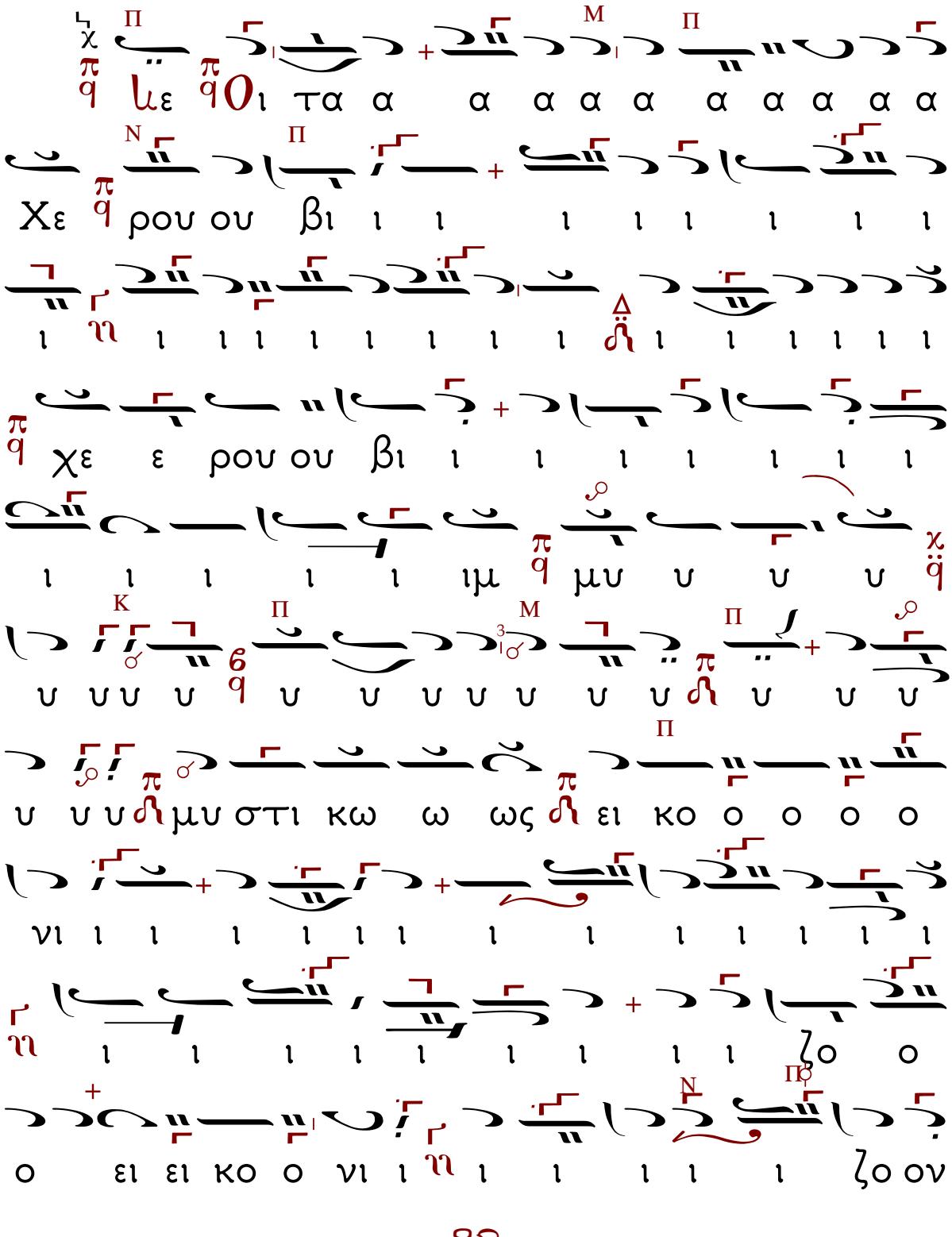

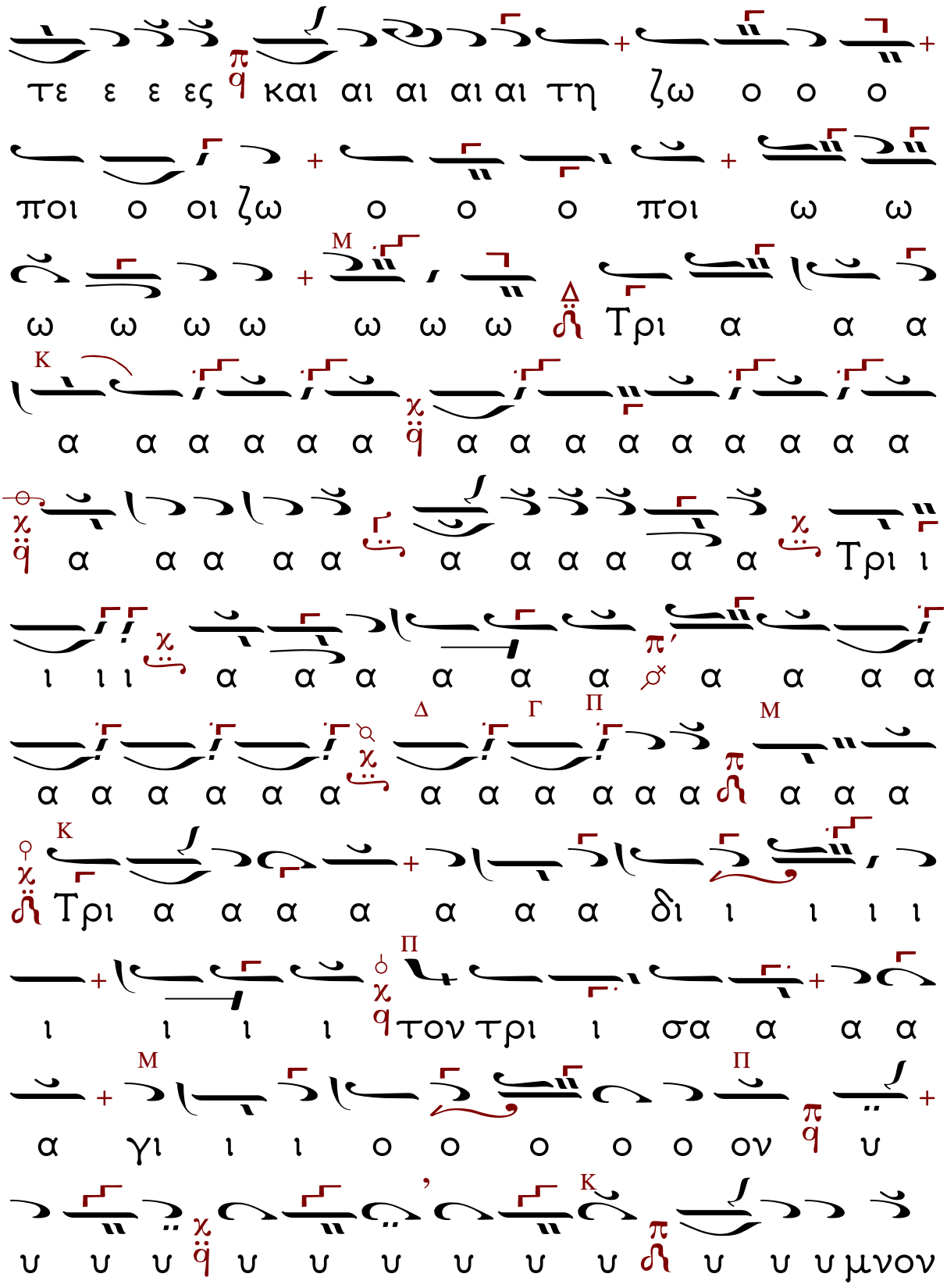
τε ε ε ες και αι αι αι αι τη ζω ο ο ο
ποι ο οι ζω ο ο ο ποι ω ω
ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α Τρι ι
ι ι ι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι
ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α
α γι ι ι ο ο ο ο ο ον υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον

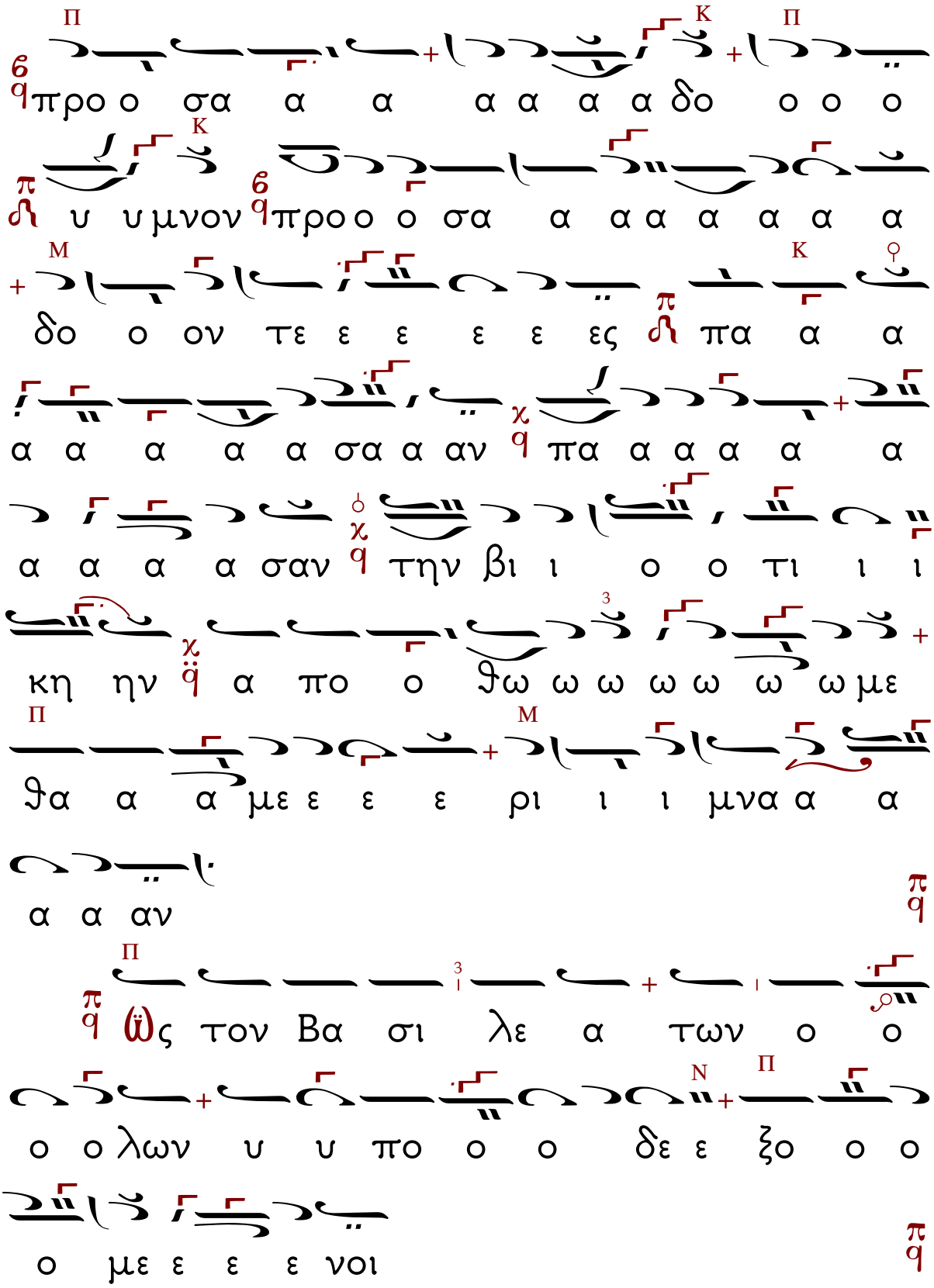
προ ο σα α α α α α α δο ο ο ο
υ υ μνον προ ο ο σα α α α α α α α
δο ο ον τε ε ε ε ε ες πα α α
α α α α α σα α αν πα α α α α α
α α α α σαν την βι ι ο ο τι ι ι
κη ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω με
θα α α με ε ε ε ρι ι ι μνα α α
α α αν
Ὡς τον Βα σι λε α των ο ο
ο ο λων υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο
ο με ε ε ε νοι

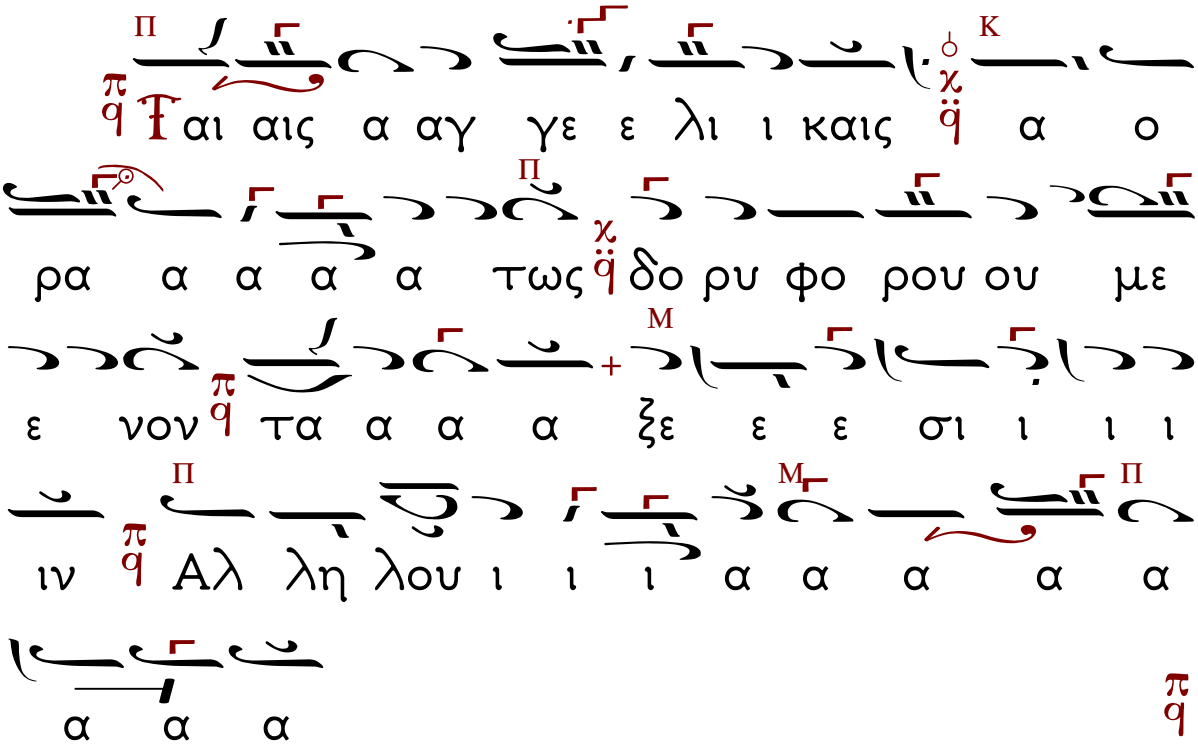
Ται αις α αγ γε ε λι ι καις α ο
ρα α α α α τως δο ρυ φο ρου ου με
ε νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι
ιν Αλ λη λου ι ι ι α α α α α
α α α

† ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ.

Ταῖς Ἀγγελικαῖς.

Ἦχος δ΄ Πα

Ταις Αγ γε λι ι ι καις Α ο ρα

α τως Δο ρυ φο ο ρου ου ου ου με

ε νο ον Τα α α α α ξε ε ε ε ε ε

σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι Αλ λη

λου ου ου ι α α α α α α α

α α α α α α

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η η

σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε η η

η σον

Πα ρασχου Κυ υ ρι ι ε

Πα ρασχου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Πα ρα ασχου ου Κυ υ ρι ε

Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

Πα ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι

ι ε

Πα ρασχου Κυ υ ρι ι ε

Π
Ϲοι οι Κυ υ ρι ι ε

Π
Ἀ α α μη η η η ην

Π
Και τω Πνε ευ μα α α τι ι ι ι

ι ι σου Δ

Π
Ἀ γα πη σω σε Κυ υ υ ρι ε Η

Κ
Ι σχυ υ υ υς μου Δ Κυ ρι ος Στε ρε

Π
ω μα α α α α α μου χ και κα τα φυ

Ν Π
γη η η μου ου ου Και αι Ρυ υ υ υ

υ υ στη η η η η ης μου ου ου ου

Π
Πα τε ε ρα Υι ον Και Α α

Δ Δ
α γι ον Πνε ε ε ε ευ μα Τρι α

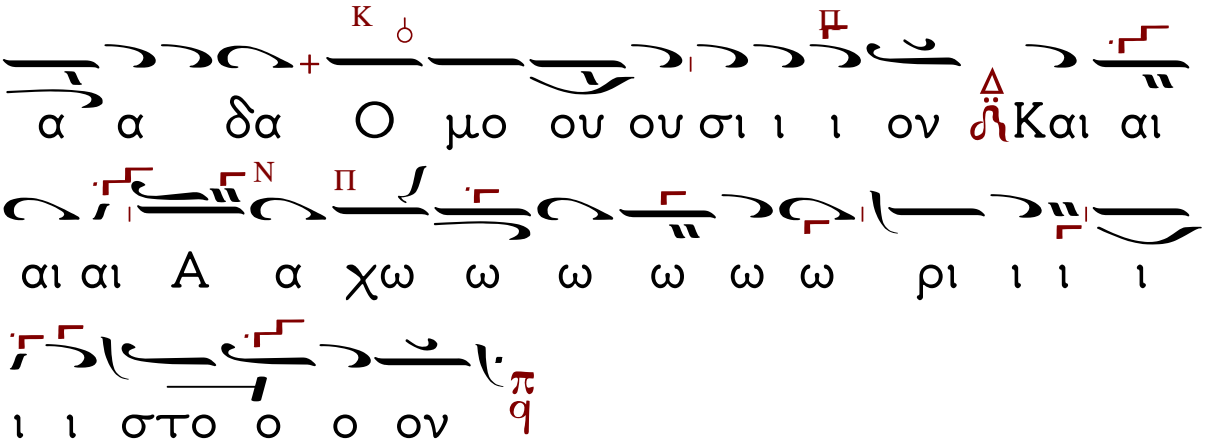

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ προεστὼς ἀπαγγέλλει, εἰ δυνατόν, μετά τοῦ λαοῦ·

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

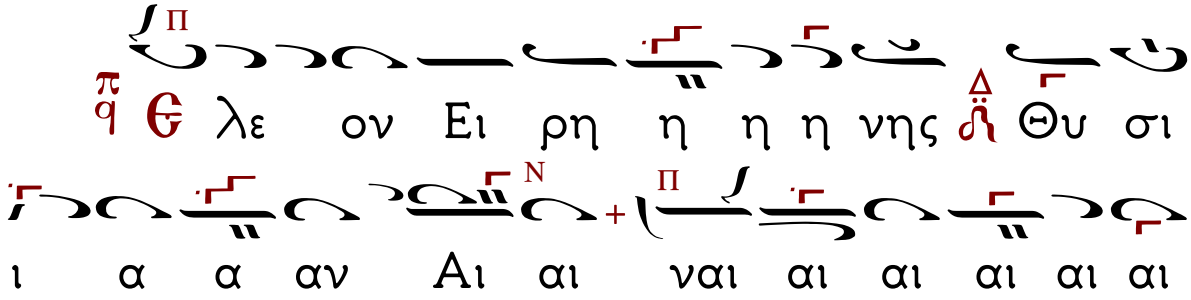

σε ε ε ε ε ε ω ω ω ως

Π

Και Με ε τα Του Πνευ μα το ο ο

ο ο ο ος σου

Δ Κ

Θ ε χο μεν Προς Τον Κυ υ ρι

ι ι ι ον

Π

Δ Κ Π Ν

Ἀ α α ξι ι ο ον Και αι

Π

Δι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ο ο

ο ον

Π

Ἀ γι ος Α γι ος Α α α α γι

Δ

ος Κυ υ ρι ος Σα βα ωθ Πλη η ρης

Κ Π

Ο Ου ρα νο ος Και Η η Γη της Δο ξη η

ης σου Ω σα αν να Εν Τοις Υ ψι ι ι ι

στοις Ευ λο γη με νος ο Ερ χο ο ο με

νος Εν Ο ο νο μα τι Κυ ρι ι

ι ι ι ι ου Ω σαν να α α α α α α

Ο Εν τοι οι οις Υ υ ψι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οις

α α α μη η η η η η η ην

α α α α α α α α α μη η η

ην

Σε ε Υ μνου ου ου ου ου ου ου

μεν Σε ε Ευ λο ο γου ου ου ου ου

ου ου μεν Σοι οι οι Ευχα ρι στουμεν Κυ υ

υ ρι ε Και Δε ο με ε θα α α

α α α σου Ο ο Θε ε ο ο

ο ο ο ος Η η η η η μω ω ω ων

Θ΄ Ὠδὴ, ἀργόν μέλος.

Ἦχος Πα

Με γα α λυ νο ο ον ψυ υ χη η η η

μου ου ου τη η ην τι μι ι ω ω

ω τε ε ε ε ρα α αν και ε εν δο ο

ο ξο ο ο τε ε ε ε ε ε ε ρα αν τω

ω ων α α α α νω στρα α α α τε ε

ε ευ μα α α α α α των

Νε ε νι ι ι κη η η ην ται της

φυ υ σε ω ως οι ο ο ο ροι οι Εν

σοι οι Πα αρ θε ε νε Α α α α χρα αν

τε ε Πα α α α α αρ θε ε νευ ει ει γα αρ

το ο ο ο κο ος και αι ζω ην προ μνη

στε ε ε ευ ε ε ται θα α α α να α το

ος η με ε ε ε ε τα α το ο κο ον Παρ

θε ε ε ε ε νος και με ε ε ε ε τα

θα α να α το ον ζω ω σαα σω ω ω ζει

εις α α α ει Θε ο ο το ο ο

ο ο ο κε τη η ην κλη η ρο νο ο μι

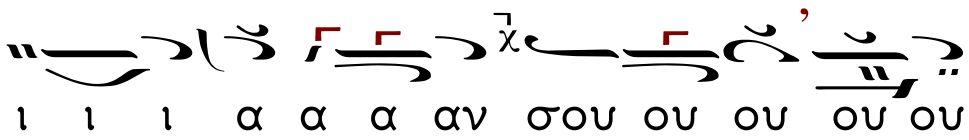

π
q

Εἰς τὰ Δίπτυχα
ψάλλεται τὸ κάτωθι Μεγαλυνάριον.

Ἦχος Δι

Χαι ρε η εν πο ο ο αις των μυ
υρ σι ι ι νων το ο ο ο Ει ει ει κο
ο ο νι ι σμα α Σου φα νε ρω σα σα
θα αυ μα α α στως αγ κυ ραν ε ε
ε ελ πι ι ι ι ι ι δος πη γη η η ην
θει ει ει ω ω ων θαυ μα α των και
κα α α αυ χη η η μα α α Κυ θη η ρων
Α χραν τε ε Δε ε σποι οι οι να α α
α

Θεὶς ἦχον πλ. α΄ ἐναρμόνιον.

Ἦχος λ̞ π̞ ϙ̈ Πα

Π N Π

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Σοι Κυ ρι ε

Ἀ μη η η η ην ϙ̈

Και τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου

Σοι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἕτερον.

Σοι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

Ἀ α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ.

Ἦχος ἁπλοῦν Πα Ἐναρμόνιος

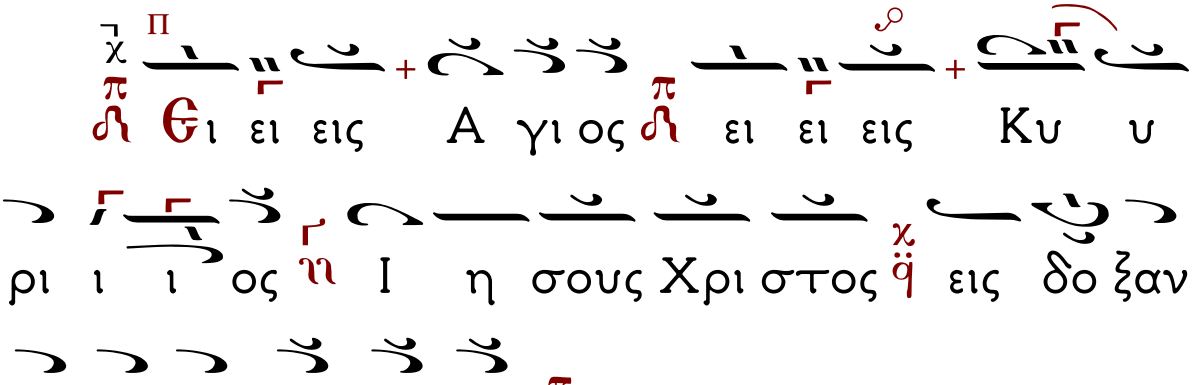

24-09- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ.

Ἦχος λτος

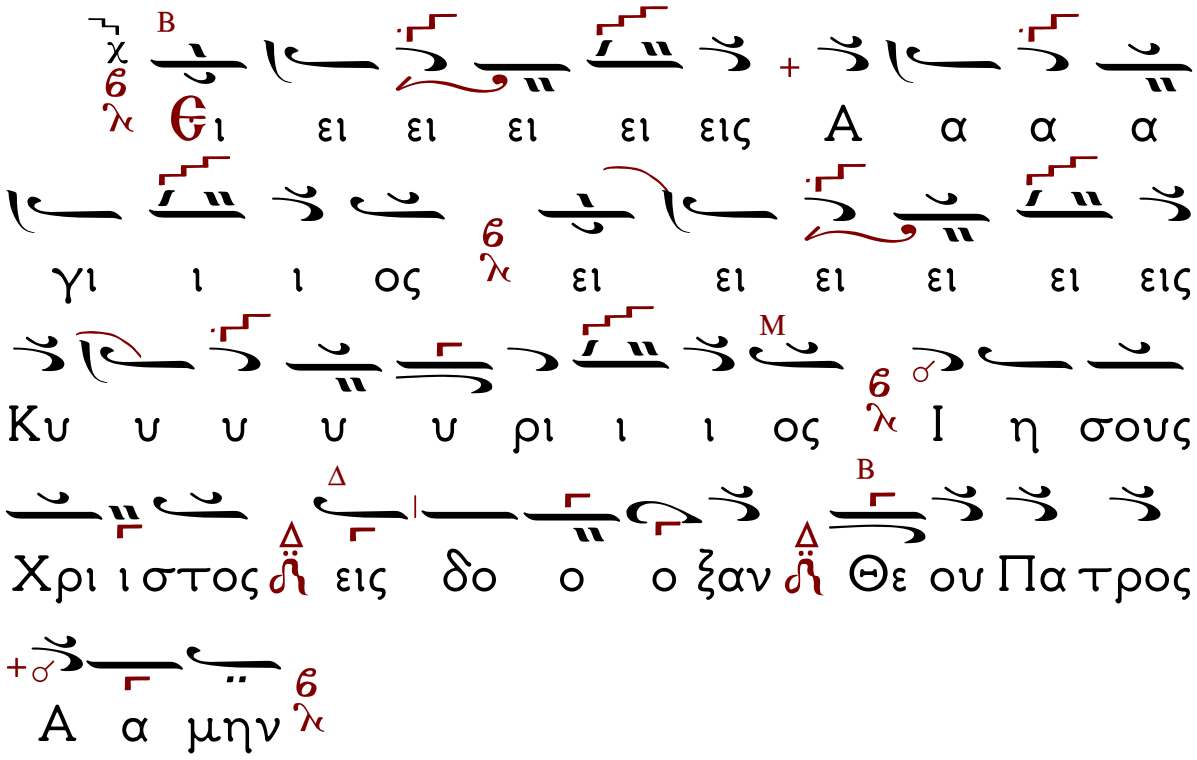

Ἦχος λ̀ π̀ ῒ Πὰ χ̀ Π

π̀ ῒ α α νες Α α α φες ῒ χ Συγ

χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος ῒ χ Τα Πα

ρα α πτω ω μα α τα Η μων π̀ Τα

Μ 4Π

Ε κου ου σι ι ι α ῒ χ τα α κου ου

Δ Κ Π

ου σι ι ι α π̀ τα εν γνω ω ω σει ῒ χ και τα

εν α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α π̀ τα α εν

Κ Π

νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

ρα ῒ χ τα κα τα νουν ν̀ ζ′ και δι α α νοι οι αν δ̀ ῒ τα

πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον π̀ ῒ ως

α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

αν θρω ω ω πο ο ο ος π̀ ῒ

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος λ̃ π̃ ϙ̈ Πα

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρω ω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις τον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον Δ τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω

ω ω ων ε εν τοο ο λω ω ω ων σου π

πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου

σου ου Μη η η τρος χ και πα αν τω ων

σου ου των Α γι ω ω ων α μην Δ

Κοινωνικόν.

Ἦχος δ΄ Πα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α α α α

Στίχος. Θ πι στευ σα δι ο ε λα α λη σα ε γω δε ε τα πει νω θην σφο δρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π

Στίχος. π Ti αν τα πο δω σω τω Κυ

ρι ι ω δ πε ρι πα αν των π ων αν τα πε δω

κε μοι π

π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π

Στίχος. Π
ἌΙ σας ευ χας μου τω Κυ ρι ω
α πο δω ω σω Δ ε ναν τι ον παν το ος
του λα ου α αυ του

Π
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α

Στίχος.
Ὦ Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ε
γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι
σκη ης σου δι ερ ρη ξας τους δε σμους μου

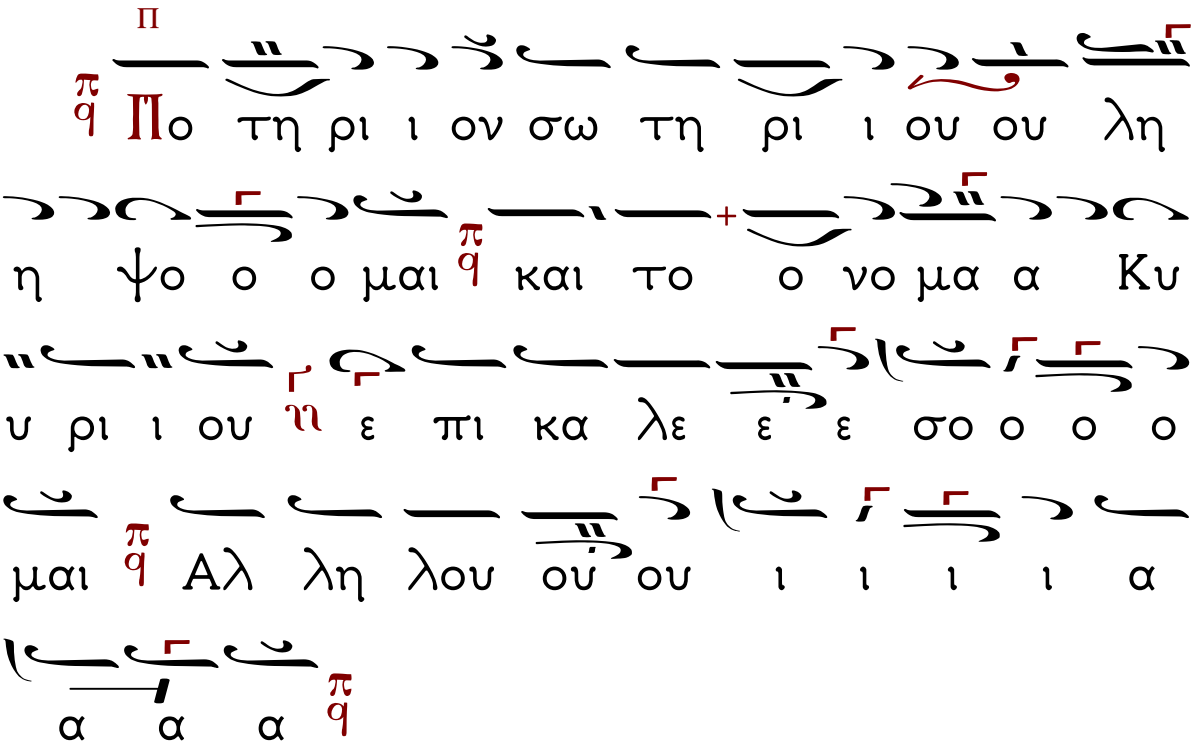
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α

Στίχος.

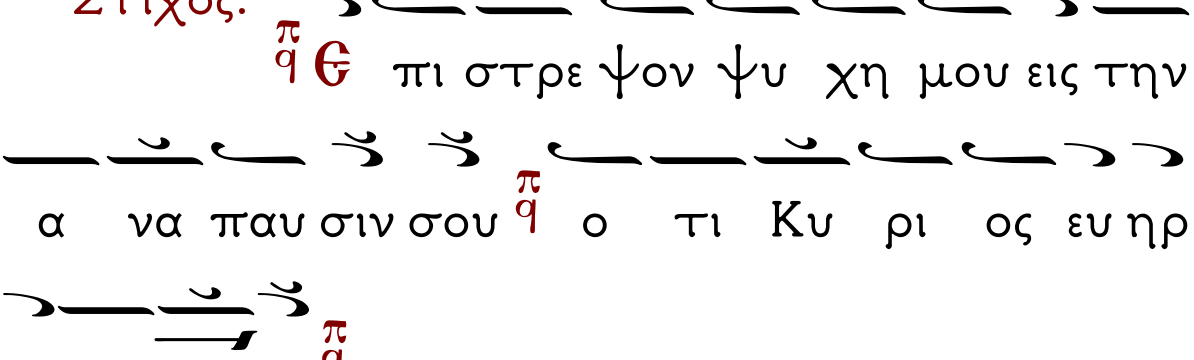
Θ πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
γε τη σε σε

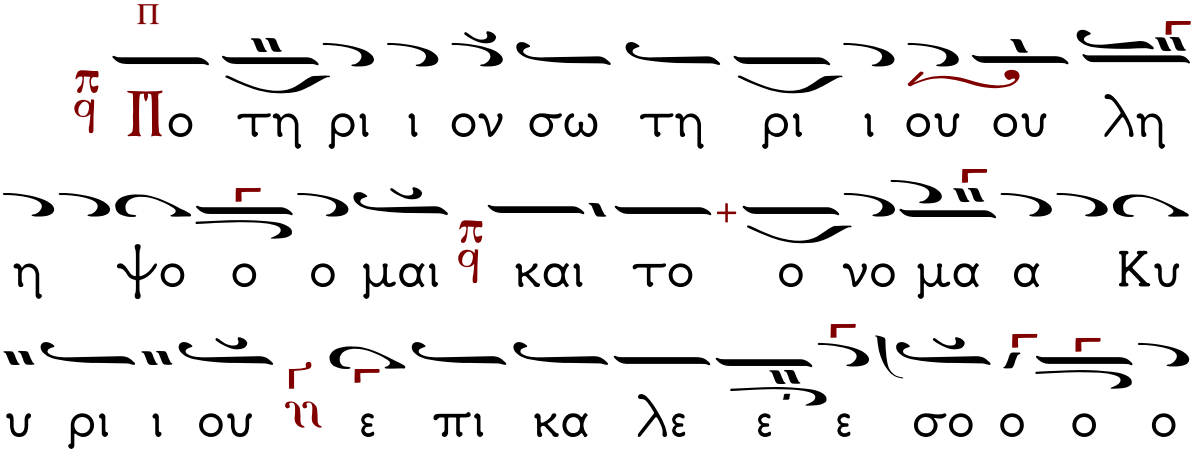
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

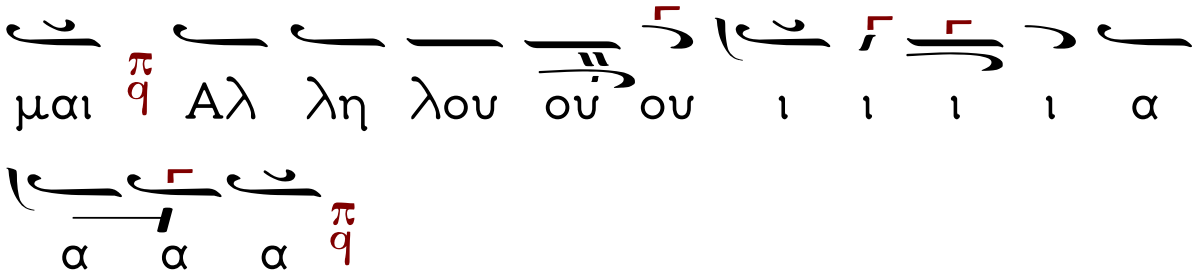

Στίχος.

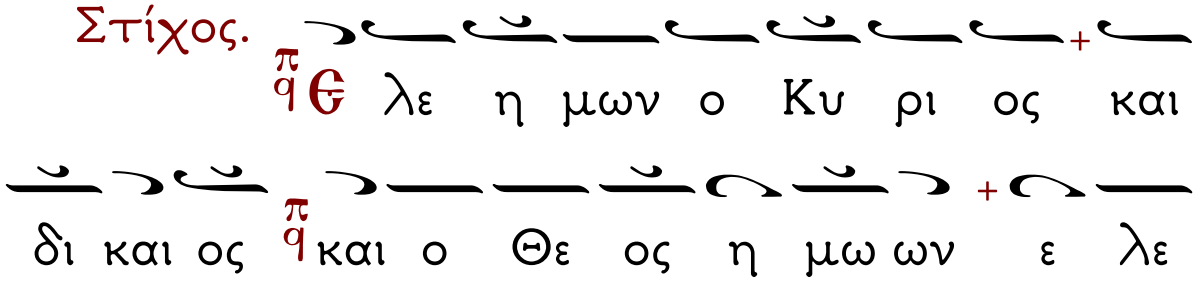

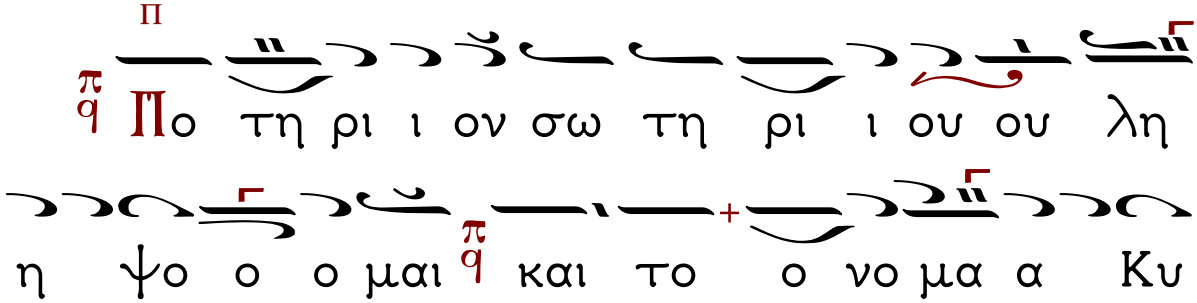

Στίχος.

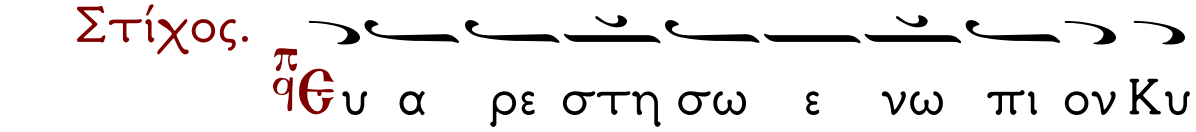

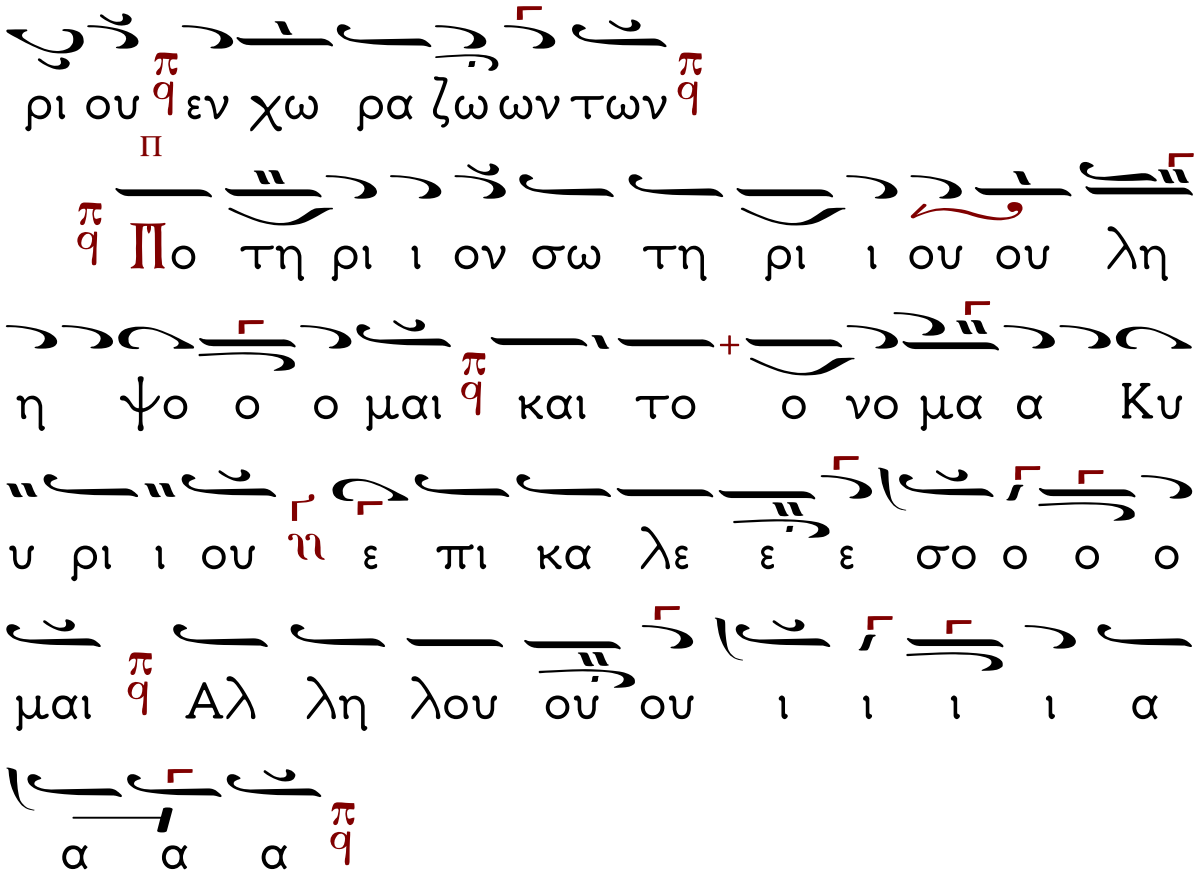

ρι ου εν χω ρα ζω ων των

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Στίχος. Σοι θυ σω θυ σι ι ι αν αι

νε σε ως και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι

κα λε σο μαι

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ν ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π

Στίχος.

π Ε ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω π ε ναν τι ον παν τος του λα ου

αυ του π εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου π εν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ π

π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ν ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

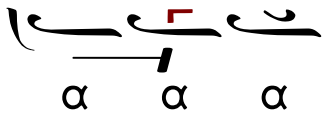
α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Θι δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα

βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Ἀ μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

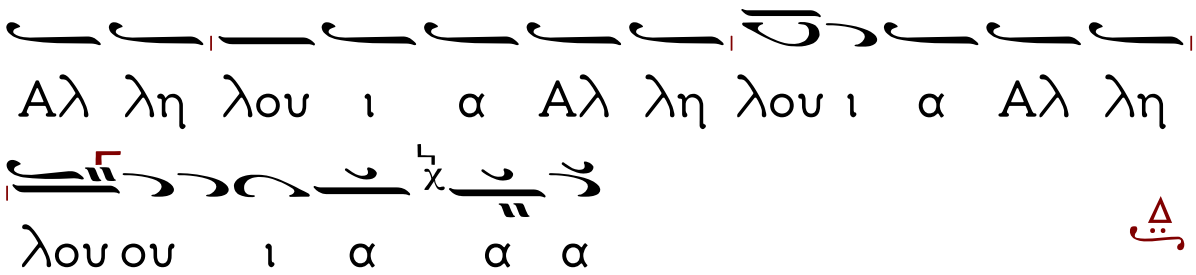
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

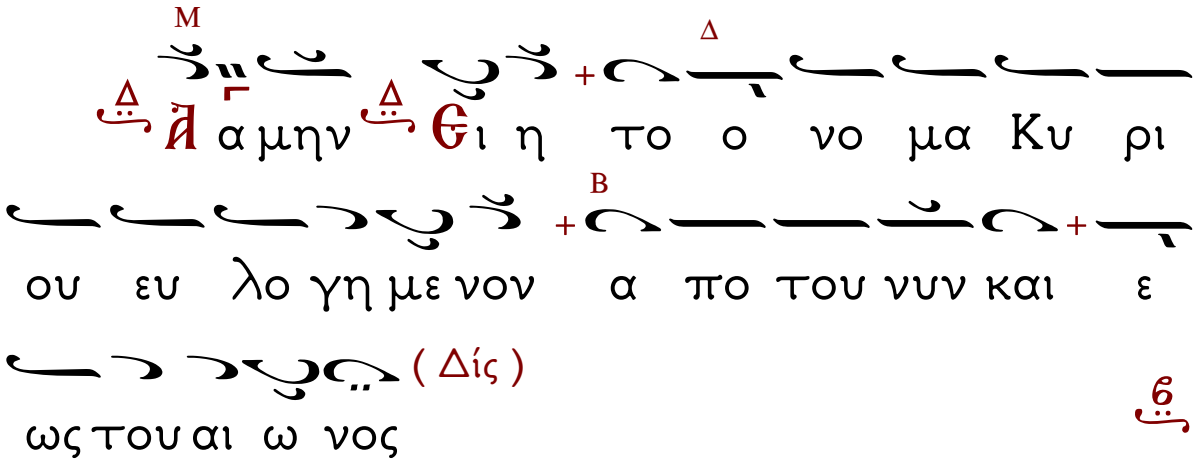

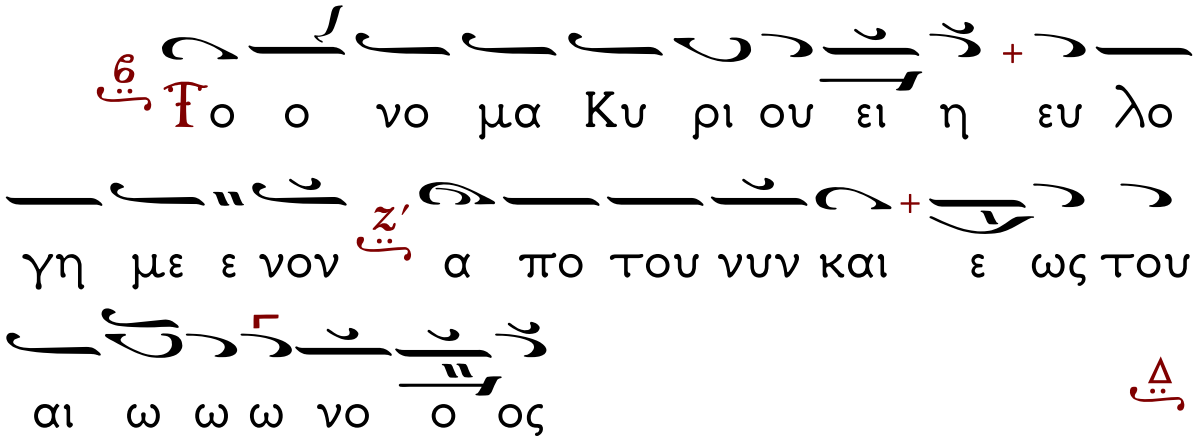

Τὸν Εὐλογούντα.

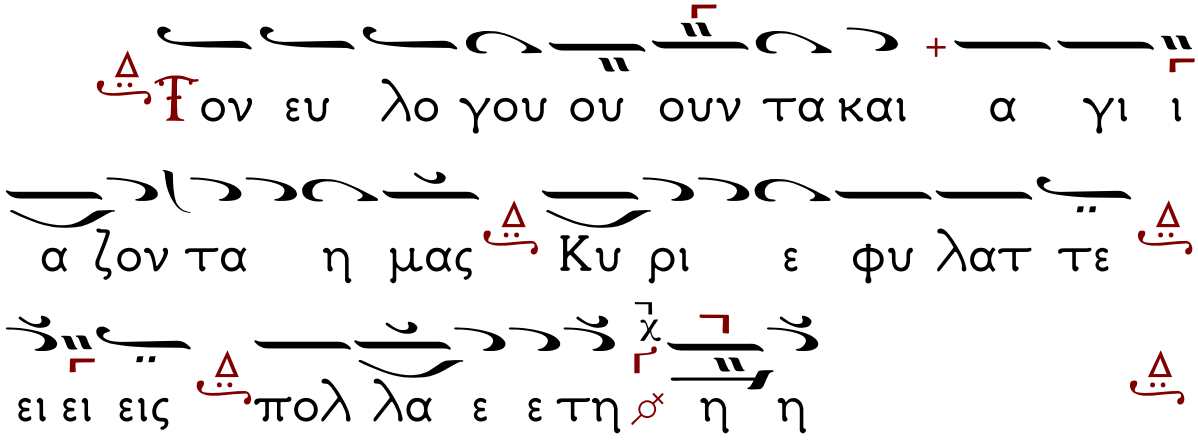

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.